

A TARTALOMBÓL

KÉT ÚJ AL-POLGÁRMESTER

Beszélgetés Hári Lenkével és Doncsev Andrásal

3. OLDAL

VILÁGBAJNOK FÜREDI SÉF

Szjártó Balázs hidegkonyha művészete

5. OLDAL

ANGYAL SZÁLLT EL FÜRED FELETT

Karácsonyi melléklet Praznovszky Mihály összeállításában

7-10. OLDAL

Búcsú Füreden

az óévtől. Mióta az aggasztási korhoz közeledek, nemcsak azt látom, hogy az idő felgyorsul, hanem hogy az évek váltása is észrevehető. Tegnap volt tavaly, ma van az idén. Szégyen megállás nélkül, amíg persze végleg megáll az idő, de ebbe most ne menjünk bele. Füreden ráadásul mindez a maga folytonosságában van jelen. Hiszen minden szünet nélkül történik. A faluban a főtér átépítése nem fejeződött be az idén, hanem megy tovább a jövőre, itt aztán nincs év-váltás. Csak azt látjuk, ahol gödör volt, most már épület emelkedik. A csarnok bezár, a piros iskola teteje már készen van, hamarosan készül a körforgalom: ez most az idei év vagy a jövő év?

A kézilabdacsapat bajnoksága sem ismeri az év-váltást, sikeresen vernek hazai és külföldi ellenfelet, ráadásul az ember várja is a következő heteket, az új mérkőzéseket. Van, aki már beiratja a naptárba a jövő évi programot, holott még jövő évi naptár sincs. Nem kellene egy kicsit lassítani? – mondom magamnak. A színház is évadban tervezi az előadásait, itt sincs jelentősége december 31-e mágiikus varázsának.

Mindaz, ami Füreden történik a városfejlesztésben, nem ismeri az évváltásokat. Napra nap halad, hétre hét rakódik és így tovább. Csak azt látjuk, mi minden változik meg körülöttünk s lassan már valóban csak a Füredi Krónika tudja rögzíteni az események pontos dátumát, hogy ez most 2010-hez vagy 2011-hez köthető. Talán ami igazán jelzi mi volt idén (tavaly) s mi lesz (lehet) jövőre, az a pénzügyi helyzet. Mennyiből gazdálkodott a város, s mi a lehetősége? Változik-e valami kedvezően, vagy éppen megint szűnnünk kell a fogunkat. Mennyi valósul meg az álmainkból s mennyire lesz lehetőségünk a szinten tartásra. Hiszen annyi feladatot fogalmazzunk a fürediek, amit még el kellene végezni, hogy a város még tökéletesebb legyen. Persze ez olyan, mint egy családi ház. Az ember azt hiszi, minden készen van már, s aztán mindig talál valami csúszást, szépíteni valót. Füred is ilyen. Mindenki dicséri, mennyit változott, milyen szép itt minden. Az óslakosok pedig mondják, mennyi mindent kellene még javítani, építeni, megújítani. Mindenkinek van valami ötlete a jövővel kapcsolatban.

Füreden úgy érzem, nincs tavalyi év és jövő év. Csak folyamatos jelen. És ez van olyan izgalmas, mint a múlt és érdekes, mint a jövő.

Praznovszky Mihály

Bóka István a Balaton Fejlesztési Tanács élén

Bóka István polgármester lehet a Balaton Fejlesztési Tanács (BFT) elnöke, mivel a kormány a városvezetőt delegálta a szervezet élére.

„A Balaton Fejlesztési Tanács feladata, hogy a régió szereplőivel együtt meghatározza a térség fejlesztési irányait, támogassa a fejlesztési programok, projektek kidolgozását a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területén, továbbá koordinálja és a rendelkezésre álló fejlesztési források segítségével ösztönözze a térség fejlődését szolgáló vízvédelmi, turisztikai, gazdasági beruházásokat” – szerepel a Tanács honlapján. A BFT lapzártánk után tartja azt az ülést, amelyen a felkérést elfogadó Bóka Istvánt várhatóan megválasztják a szervezet élére. Dr. Bóka István 1999-2002 között már betöltötte ezt a tisztséget. Korábbi elnöklése alatt számtalan kutatás in-

Dr. Bóka István másodszor lesz a Balaton Fejlesztési Tanács elnöke

dult meg, amely feltárta a térség gazdasági, társadalmi, ökológiai helyzetét, és jelentős fejlesztések kezdődtek, annak ellenére, hogy még nem állt rendelkezésre uniós támogatási lehetőség. (Az új elnökkel elképzeléseiről januári számunkban olvashatnak hosszabb beszélgetést.)

csk

TLC évzáró

Túl a válságon

A Termelés Logistic Centrum, Balatonfüred legnagyobb cége, jó évet zárt 2010-ben. Éjt nappalá téve dolgoztak az utóbbi hónapokban, három műszakban gyártották a rakodógépekhez az alkatrészeket és szállították őket a németországi központba. A hagyományos karácsonyi ünnepségen a cégvezetés értékelte így 2010-et.

A Sennebogen csoport balatonfüredi vállalata havi árbevételét megduplázta, negyven új terméket vezetett be, és megdöntötte saját gépgyártási csúcst. Nehéz időszakon vannak túl, a háromszáz dolgozónak az utóbbi három hónapban szombat-vasárnap is dolgoznia kellett, hogy teljesíteni tudják a megrendeléseket, foglalta össze Lénárt Erik igazgató, megköszönve a gyár munkásainak az ez évi munkát.

Walter Sennebogen, a cégcsoport német tulajdonosa kemény, munkás évet ígér 2011-re is. Az Egyesült Államok után Dubaiban, Szent Péterváron és Szingapúrban nyitottak új kereskedelmi irodát, hogy közel a vevőkhöz, gyorsan tudjanak reagálni a németországi anyacégtől távoli piacok kihívá-

saira is. Ázsiában azonban olcsó termékekkel kell versenyezniük, ugyanakkor elvárják tőlük a megszokott, magas minőséget. Tehát ugyanazt, de kedvezőbb áron kell teljesíteni a Sennebogen csoportnak, így a füredi gyárnak is. A cég jövőre tíz százalékos termelési növekedést tervez, ugyanakkor új modelleket is be kell

Walter Sennebogen tulajdonos szerint a füredi TLC-nek is tartania kell a lépést a németországi anyacéggel

vezetniük, hogy az uniós és amerikai normának megfelelő kisebb szennyezőanyag kibocsátású motorokat gyártsanak. A füredi gyárnak is a minőség és a hatékonyság növelése lesz a feladata jövőre, ismertették a dolgozókkal a jövő évi tervek

Felújítják a zeneiskolát

A Pálóczi kastély az ország legszebb zeneiskolája lesz

Javában zajlik az országos műemléki védettségű Pálóczi kastély teljes, korhű rekonstrukciója. A kilincsektől, a kétszárnyas faajtókon át, a falak színéig, mindent eredeti állapotának megfelelően újítanak fel, de lesz új hangverseny terem is. Ha elkészül, ez lesz az ország egyik legszebb zeneiskolája.

A tervek szerint jövő nyárra készül el a mintegy háromszáz millió forintos, részben uniós, részben önkormányzati forrásból finanszírozott beruházás. Az 1785-87 között épült kastély nem csak egyedi hangulatú és patinájú kulisszaként szolgál majd a zeneiskola diákjainak, hanem korszerű, a többféle tanszak igényeihez igazított tanteremként is.

Három szinten, a korábban több tanteremben lesz lehetőség a zenetanulásra. Komoly levéltári kutatás után kezdődött meg az épület rekonstrukciója, így mindent az eredeti állapotának megfelelően újítanak fel, de emellett,

ahol lehet, korszerűsítik is az épületet, így lift épült és a keskeny ablakok miatti gyér fényviszonyokat is modern technológiával kompenzálják majd. Az épület és benne a zenei műhelyként, egyfajta központként működő iskola úgy gondoltom méltó lesz Füredhez – vélekedik Csincsi Ferenc, a Ferencsik János Zeneiskola igazgatója.

is változnak, a szinte a teljes zenei palettát átfogó tanszakok is egymástól elkülönülve működnek. A körülmények tehát a felújítás miatt közel sem ideálisak, a diákoknak, a szülőknek és az iskola tanárainak is nehézséget okoznak, ám az intézmény vezetője bízik benne, hogy a megújult zeneiskola kárpótolja majd a tanulókat, sőt még von-

Az épületben százfős koncertterem készül

Az intézmény diákjai jelenleg a város általános iskoláiban szétszórva tanulnak, a zenekari próbák helyszínei

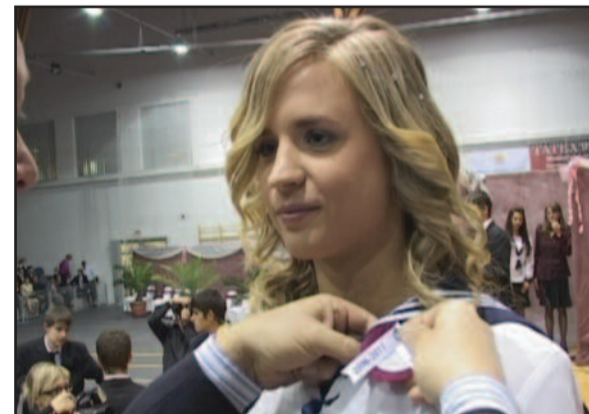
zőbbá válik a füredi zenei oktatás.

A tetőtér beépítése és a teljes akadálymentesítés

Gimnáziumi szalagavató

Három osztály 84 tanulója került fel a kék szalag a Lóczy gimnázium szalagavató bálján. Ha sikeresen leérettségiztek, a végzős lóczyások közül – kevés kivétellel – mindenki felsőfokú tanulmányait kezdi el jövő szeptemberben.

mellett térrendezés révén lesz egy száz fő befogadására alkalmas koncerttermünk is. Nagyon hangulatos lesz, impozáns, Balatonra néző terasszal. Szeretnénk egy jó minőségű zongorát majd ide beállítani, és jobbnál jobb koncerteknek vagy más ide illő rendezvényeknek helyet adni. Ez nagy lehetőség nekünk és a város számára is. Van még kapacitásunk, jövő tanévtől a jelenleginél több diákot is tudnánk fogadni. Itt minden feltétel adott lesz ahhoz, hogy felkészítsük a diákokat a felsőfokú zenei továbbtanulásra, aki pedig nem készül zenei pályára, az is kap egy erős zenei alapműveltséget és hangszeres tudást – fogalmazott Csincsi Ferenc.

www.balatonfured.hu

Új rendőrfőnök Füreden

Regdon László alezredest nem kell bemutatni a füredi rendőrkapitányságon, régóta itt dolgozik az új kapitány

December 1-jei hatálylyal Regdon László alezredest, a rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedérendészeti Osztályának eddigi vezetőjét bízták meg a Balatonfüredi Rendőrkapitányság vezetésével dr. Tőrek Sándor ezredes, megyei rendőrfőkapitány. Anda György alezredest, volt füredi kapitány, a megyei rendőrségnél mint rendészeti igazgató folytatja tovább a munkát.

Regdon László 19 éve rendőr és 13 éve dolgozik Füreden. 2010-től Anda György helyetteseként is tevékenykedett a kapitányságon. Rendhagyó, hogy a helyi tisztek közül válasszanak kapitányt, ez részben jó, mivel így az új kapitánynak van helyismerete, ismeri a kapitányságot, az itt élő embereket, az önkormányzattal jó kapcsolata van, ugyanakkor a fegyelmezés szempontjából, mivel min-

den vezető kollégája és ismerőse, kicsit nehezebb is. Ugyanakkor a kisebb kitérőkkel (tapolcai, megyei osztályvezető volt egy ideig) Füreden töltött hosszú idő miatt így a legkisebb a változás a kapitányság életében, minden zökkenő nélkül csak a szakmai munkára koncentrálnak az új kapitány, mondta a megbízását követően Regdon László alezredest.

Bambek

K+F: Sikeres kutatási és fejlesztési program

Háromszázmillió forintos uniós támogatással valósul meg az a projekt, amely leegyszerűsíti az egészségügyi intézmények közötti kommunikációt. Ha a balatonfüredi székhelyű Pan-Info Kutatási és Fejlesztési Kft. által kidolgozott HISCOM adatkommunikációs program megvalósul, nem kell többet az orvosi leleteinket otthon őrizgetni, és a szükséges vizsgálatokra újra és újra magunkkal vinni, hiszen a kezelő orvos csak beírja adatainkat a számítógépbe, és máris látja az eddigi kórtörténetet.

Az egészségügy részéről évek óta felmerülő igény, hogy az egyes betegellátó intézményeket (kórházak, háziorvosok, mentőszolgálat) össze lehessen hangolni egymással. A Csornai Ferenc megyei kórházban bemutatott program, ha egyéves tesztelése bevalik, mindezt tudni fogja, ismertette a fejlesztést az öt céget tömörítő Pan-Info Kft. igazgatója, Náray Gábor Zsolt Veszprémben.

Ha a HISCOM rendszer – amelynek a fejlesztésében tulajdonosként a megyei kórház is részt vesz –, beváltja a hozzá fűzött reményeket, fokozatosan vonják be a többi kórházat, szakrendelőket, háziorvosokat is a programba. Az egészségügyi rendszerek fejlesztésével foglalkozó Pan-Info Kft. sokat vár az on-line rendszertől, siker esetén hazai és külföldi piacra is számít, hiszen mostanáig hasonló külföldi példák sem léteznek. A Pan-Info Kft. annak a Pannon Klaszternek a tagja, amely Balatonfüreden további fejlesztéseket tervez.

Csorba Kata

Szakképző iskolák társulása

Rákényszerültek a szakképző iskolák, hogy egy-egy térségben összehangolják a feladataikat. Egyrészt az élet hozta így, mivel egyre kevesebb a diák, másrészt az elérhető uniós pályázatok is ki-kényszerítették például a szakmai kínáló egyeztetését. Az öt iskolát tömörítő Balaton-felvidék – Somló Szakképzési Társuláshoz tartozik a füredi Széchenyi Ferenc Szakképző is.

Nyolc-tíz fővel nem szabad elindítani egy tanulócsoportot, hiszen nagy a lemorzsolódás, és nagyon drága így a működtetés a fenntartónak is – mondja Stolár Mihály, a társulás elnöke. A legjobb az, ha a törvényben előírt maximumhoz közelítik a tanulócsoportok létszámát, így garantált az oktatás színvonala is. A Társuláson belül két iskola már összehangolta a szakmai képzést. A tapolcai Széchenyi István Szak-

képző Iskola az asztalos képzésről mondott le az ajkai Bercsényi Miklós Szakképző javára, ahonnan viszont Tapolcára került a vendéglátó képzés – egészíti ki a hallottakat Szollár Gyula, a tapolcai iskola igazgatója.

A társulásoknak azonban több a feladata, mint a tanított szakmák egyeztetése. Szeretnék a tananyagot, például az elméleti tárgyak szerkezetét, képzését is átalakítani abból a pénzből, amit a Társadalmi Megújulás Operatív Program (TÁMOP) keretén belül Globális kihívások, lokális válaszok címmel benyújtott pályázaton nyertek. Tarthatatlan, hogy a kőműves tanulók integrálszámítást tanulnak, de nem tudnak köbméterben, négyzetméterben számolni – teszi hozzá Szigeti Károly projektmenedzser.

A TÁMOP pályázaton nyert 290 millió forintból finanszírozott projekt leg-

fontosabb feladata még a tanárok szakképzése, és szakmai fórumok összehívása, amelyen az iskolák tanárai találkozhatnak azokkal a vállalkozókkal, ahol gyakorlati oktatás folyik. Az első ilyen fórumot Tapolcán a Széchenyi István Szakképző Iskolában tartották, ahol Stolár Mihály mutatta be a két ajkai, két tapolcai és a füredi iskolát tömörítő szakképzés szervezési társulást, hangsúlyozva, hogy az intézmények szakmai kínálatuk kialakítása során figyelembe veszik a munkaerőpiac igényeit. Hogy a kétéves program befejezése után lesz folytatása ennek és a hasonló iskolai társulásoknak, erre a pályázat a garancia, hiszen a pénz elnyerésének feltétele volt az eredmények felmérésén túl a program fenntarthatósága is.

Csorba Kata

Nyelvizsgaközpont lett a Lóczy gimnázium

A Lóczy Lajos Gimnázium és Két Tanítási Nyelvű Idegenforgalmi Szakközépiskola évtizedek óta magas szintű idegen nyelv oktatásáról ismert. Az intézményben az angol, német, francia és orosz nyelvek oktatása folyik, illetve a két tannyelvű oktatás keretében az idegenforgalmi szakközépiskolai osztályokban angolul és németül tanulják a diákok a szaktantárgyakat is. Az iskola minden tanulójának egy idegen nyelvből kötelező középszintű érettségi tenni, a két tanítási nyelvű osztályokban azonban kötelező emelt szinten érettségizni. A nyelvvizsga mindenképpen nagy jelentőséggel bír, hiszen egyrészt többpontokat jelent az egyetemi felvételnél, másrészt a diploma megszerzése

is egy, sokszor több nyelvvizsgálóhoz kötött.

– Balatonfüreden eddig nem lehetett nyelvvizsgát tenni, a legközelebbi külső helyszín Veszprém, a tanulóknak nagy többsége oda járt nyelvvizsgázni. A nyelvvizsgák piacán nagy a választék, de mindegyik vizsgafajta a Közös Európai Referenciakeret (KER) szerint méri a nyelvtudást – mondta lapunk kérdésére Duna Katalin, az intézmény igazgatója. – Magam is nyelvtanár vagyok, többféle vizsgára irányítottam a diákokat, a legigényesebbnek a BME nyelvvizsgáját tartom. Az intézményvezető kiemelte: a BME nyelvvizsga egy nagyon vizsgázóbarát rendszer, arra vagyunk kíváncsiak, hogy a jelölt mit tud, nem pedig arra, amit nem

tud. Hat pedagógust képeztettem ki, mindannyian kiváló szakemberek és barátságos, kommunikatív vizsgáztatók.

A vizsga a beszéd-készséget, a hallás utáni értést, az olvasási, írási és közvetítési készséget méri. A feladattípusokra jól lehet készülni, mert állandóak, nagy előnye továbbá, hogy megengedi a szótár használatát. A balatonfüredi Lóczy gimnázium tehát akkreditált nyelvvizsgahelyként működik, az első vizsgákat 2011 januárjában indítják. Az intézmény tanulói számára óriási előny, hogy nem kell utazgatniuk, és saját iskolájukban, ismerős tanárok előtt kell tudásukat bizonyítani, ami sokkal kevesebb stresszel és bizonyára jobb teljesítménnyel jár majd.

Már most óriási az érdeklődés az első balatonfüredi nyelvvizsgahely iránt, s nem csak a saját tanuló körben. Jelentkeztek más iskolák tanulói illetve felnőtt fürediek és környékbeliek is. A külső vizsgázók számára a közeljövőben felkészítő tanfolyamok szervezését is tervezik. A vizsgahely természetes nyitott, helyileg ugyan a gimnáziumban van, de bárki tehet itt nyelvvizsgát alap (B1) - közép (B2) - és felső (C1) fokon egyelőre angol és német nyelvből a jövő év januárjától. Jelentkezni a Lóczy gimnáziumban lehet, illetve általános tudnivalók a www.bme-nyelvvizsga.bme.hu internetes oldalon találhatóak, ahonnan a jelentkezési lap is letölthető.

Szücs Zs.

Átadták a pedagógus emlékdiplomákat

Négy nyugdíjas tanár vehette át a pedagógus emlékdiplomákat a város házában rendezett ünnepségen, ahol dr. Bóka István polgármester köszöntőjében elmondta, az emlékdiploma csak egy szerény elismerés azért a munkáért, amit legtöbbször nehéz körülmények között kellett végezniük az egykori tanítóknak, ugyanakkor ez a hála és köszönetnyilvánítás egyik fontos állomása.

A Radnóti Miklós Általános Iskola diákjai irodalmi összeállítással köszöntötték a pedagógusokat. Szakmai tevékenysége elismeréseként arany oklevelet kapott Balogh Ibolya, a Bem József Általános Iskola nyugdíjas tanítónője, aki a Győri Felsőfokú Tanítóképző Intézetben 1960-ban szerzett tanítói oklevelet. Gyémánt oklevelet vehetett át

Szöllősy Lajosné 61, Glatz László 65, Balogh Ibolya 50, Felföldi Dezső 62 éve vette át a tanítói-tanári diplomát

Szöllősy Lajosné, a Radnóti Miklós Általános Iskola nyugdíjas tanítónője, aki 61 évvel ezelőtt végzett a Pápai Református Tanítóképző Intézetben. Ugyancsak gyémánt elismerésben részesült Felföldi Dezső, a Radnóti

Miklós Általános Iskola tanára, aki 1948-ban szerzett tanítói oklevelet a Soproni Evangélikus Liceum és Népiskolai Tanítóképző Intézetben. A polgármestertől vasoklevelet vehetett át Glatz László, a Radnóti Miklós Általános

Iskola nyugdíjas tanára, aki 1945-ben végzett a Győri Királyi Katolikus Népiskolai Tanítóképzőben. A kintünetett pedagógusokat az ünnepség után baráti beszélgetésre hívták állófogadás keretében.

Bán

Változások a vasúti menetrendben

December 12-én életbe lépett az új vasúti menetrend.

A Balaton északi partján sok változást ez nem hoz, szinte a tavalyi rend szerint járnak majd továbbra is a vonatok. Pozitív változás azonban, hogy a pályafelújításnak köszönhetően átlagosan 10 perccel rövidül a menetidő a Budapest–Székesfehérvár–Budapest vonalon, és ez érinti a tapolcai gyorsvonatok közlekedését is. Az utasok bizonyára örülnek majd annak is, hogy az észak-ba-

latoni vasútvonalon decembertől nem járnak majd BZ szerelvények, vagy ahogy sokan ismerik őket, a „kispároscák”, helyettük kétkecsis hagyományos szerelvények szállítják az utasokat, több vonat a Németországtól vásárolt és felújított „halberstadti” kocsikkal közlekedik.

A személyvonatok továbbra is kétóránként szállítják majd az utasokat a Tapolca–Székesfehérvár vonalon, a gyorsvonatok is a megszokott időben közlekednek, ezakkor a járatoknál ugyanakkor kissé mó-

dosul a budapesti indulás/érkezés időpont, a nagyobb pályasebességnek köszönhetően a gyorsok a mostaninál 10 perccel később indulnak a Délből. Maradnak – igaz, csak hétvégenként – a Desiro motorvonatok, ezekkel szombaton és vasárnap lehet utazni a Tapolcára 7:06-kor és 13:55-kor, a Székesfehérvárra 10:10-kor és 18:10-kor induló személyvonatokkal. A szaktárca megrendelése alapján december 12-étől újabb hat mellékvonalon (Észtergom – Almásfüzitő (Komárom); Sárbogárd –

Székesfehérvár; Sásd – Komló; Szerencs – Abaújszántó – Hidasnémeti; (Nyíregyháza – Mátészalka) Fehérgyarmat – Zajta; Mátészalka – Csenget) indul újra a személyszállítás.

Az utasok a 2010/2011-es menetrendet a nagyobb vasútállomások pénztáraitban tudják megvásárolni 990 forintért. Az új menetrendi információk elérhetők az ELVIRA internetes menetrendi keresőben a www.mavstart.hu weboldalon.

Bán L.

Balatonfüredi Napló

Balatonfüred Város Önkormányzatának havilapja

Kiadja a Füred Stúdió Kft. 8230 Balatonfüred, Kossuth u. 3. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: Csorba Kata ügyvezető-főszerkesztő. Telefon: 06-30/216-1768. Fejléc: Pálffy Károly. Fotók: Füred Televízió. Tördelés: GEKKOSOFT Informatika Kft. – www.gekkosoft.hu. Nyomda munkák: Kellér Print Nyomda Kft., Ajka. Felelős vezető: Keller Gyula. Hirdetésfelvétel: 06-20/468-5385. ISSN: 1417-538. Megjelenik 5400 példányban. Terjeszti a Magyar Posta. Kéziratokat és fényképeket nem ötrüznünk meg és nem küldünk vissza. A szerkesztőség jogának tekintve az olvasói levelek megrovíditását. Az olvasói leveleket az alábbi címre kérjük beküldeni: Balatonfüredi Napló Szerkesztősége, Polgármesteri Hivatal, 8230 Balatonfüred, Szent István tér 1., vagy Füred Stúdió Kft., 8230 Balatonfüred, Kossuth u. 3. e-mail: bfu@furedtv.hu. Lapunk a www.furedtv.hu és a www.balatonfured.hu honlapon is olvasható. Média partnereink: Füred Stúdió Televíziós Kft., Balaton Média és Információs Központ

Tanárból döntéshozó

Beszélgetés Hári Lenke alpolgármesterrel

Közel negyven évet töltött a pedagógusi pályán, most szakmáját szüneteltetve a város főállású alpolgármestereként dolgozik tovább az oktatásért. Jelentős intézményi struktúra és egy meglehetősen rétegződött szakma összefogása lesz a feladata. Milyen ambíciókkal lát neki az új feladatoknak, min szándékozik változtatni, hová tenné a hangsúlyokat? – beszélgetés Hári Lenkével.

Hári Lenke az oktatásért felelős alpolgármesterként dolgozik tovább

– Még az önkormányzati választások előtt, a polgármester úr kezdeményezésére elkezdődtek az egyeztetések arról, hogy ha a választási eredmények lehetővé teszik, elvállalnám-e az alpolgármesteri tisztséget. Én ezt akkor nagy megtiszteltetésnek tartottam, és tartom most is: az eddigi munkám egyfajta elismerésének és bizalomnak, ezért nem volt bennem bizonytalanság, örömmel vállaltam a főállású alpolgármesterséget.

– **Nehéz döntés volt hosszú évek után felhagyni a tanítással?**

– Közel negyven évet töltöttem el a pedagógusi pályán, ami rendkívül hosszú idő. Kicsit elfáradtam, úgy éreztem, hogy váltásra, változásra van szükségem. Az önkormányzati teendőimtől függetlenül is gondolkodtam a váltáson. Bár az iskolán belül viszonylag szűk lehetőségek között lehet választani, az volt a tervem, hogy napközis tanárként folytatom a pályámat, mert így közvetlenebb kapcsolatban lehetek a gyerekekkel. Éppen megint elsős osztályhoz kerültem volna, adott volt a lehetőség a váltásra. Tehát, ha nem lett volna a felkérés az alpolgármesteri feladatra, valószínűleg akkor is módosítottam a pályámon, igaz így radikálisabb lett a változás.

Az én feladatomból az intézmények összefogása lesz, elősegíteni azt, hogy

egy irányba haladjunk. Minden oktatási intézménybe elmentem, egyeztettem a vezetőkkel. Átnéztük a feltételeket, a lehetőségeket, meghallgattam az elképzeléseket. Élő, friss kapcsolatot szeretnék

az intézmények vezetőivel, meghallani és megérteni aktuális gondjaikat, igényeiket.

– **Korábban a képviselő-testületen belül nem kapott ekkora hangsúlyt az oktatási ügyek kezelése és képviselete. Mi indokolta a változtatást?**

– Nincs válsághelyzet, nincsenek égető problémák, de nem könnyű a szakma helyzete sem. Ugyanakkor nagyon fontos és stratégiai ügyről van szó, hiszen a jövő nemzedékének tanítása, képzése, és ál-

Tanítóképző Főiskolát végzett. 2010-ig az Eötvös Loránd Általános Iskolában tanít. Közel három évtizede él Balatonfüreden. 1998 óta vesz részt a város közéletében, ekkor lép be a Fidesz balatonfüredi csoportjába, amelynek 2002-től elnöke. Több ciklus óta önkormányzati képviselő, a megyei közgyűlés tagja. Ez év októberében alpolgármesterré választották.

tala az országunk jövőbeni boldogulása a tét. Nem álítom, hogy intézményi szinten nincs hová fejlőd-nünk, bár ezen a téren az elmúlt időszakban jelentős előrelépés tapasztalható a városban. A Bem József iskola felújítása korábban megtörtént, a Radnóti Mik-

lós és az Eötvös Loránd általános iskoláknak most zajlik a korszerűsítése, a Ferencsik János Zeneiskola pedig az uniós és városi fejlesztési források révén a térség egyik legszebb iskolája lesz. Az óvodai épületeink általában rendben vannak, ugyanakkor az arácsi városrész óvoda felújítása érdekében benyújtott pályázatunk eredménytelensége miatt ennek korszerűsítése csak később valósulhat meg.

– **Biztonságban van az oktatási intézményi rendszer, lesznek még leépítések, kell-e többletfinanszírozást kérni az ágazatnak?**

– Az elmúlt években, a városban megtörtént az oktatási intézményi rendszer átalakítása, mondhatom, szinte fájdalommentesen. Nem volt elbocsátás, nyugdíjazásokkal sikerült megoldani az átalakítást, így egzisztenciák nem kerültek veszélybe. A jelenlegi rendszer most alkalmas és megfelelő a város számára, figyelembe véve reális anyagi lehetőségeinket. A jelenleg dolgozó pedagógusok állása nincs veszélyben, további leépítések nem várhatók, a gyerekek megfelelő osztálylétszám mellett tanulhatnak. Ezt a rendszert

kell védenünk, egyensúlyban tartanunk. Azon leszek, hogy az elmúlt évekhez képest – a lehetőségeink és egyéb költségvetési kötelezettségeink figyelembe vételével – minél magasabb legyen az oktatásra fordítható forrás; majd meglátjuk, mennyit enged ebben az ügyben a költségvetés. És nem utolsósorban őszintén bízom abban is, hogy idővel visszakapja presztízsét a pedagógusi pálya. Ennek érdekében nem kevés időnek kell eltelni és munkának kell megvalósulni, de a jelenleg kialakulóban lévő kormányzati szakpolitikai koncepció magában foglalja ennek szándékát és lehetőséget is.

www.balatonfured.hu

Nincs nálam a bölcsek köve

Beszélgetés Doncsev András alpolgármesterrel

Nem tagja a képviselő-testületnek, úgynevezett külsőként kapott megbízást szakfeladatok ellátására, nem tagja egyetlen pártnak sem, pár hónapja költözött a városba. Úgy véli Füred nem elég öntudatos, még mindig nincs tisztában saját rangjával. Beszélgetés Doncsev András új alpolgármesterrel tervekéről, lehetőségekről és Füred zászlóshajóiról.

– A polgármester úr kért fel erre a szakfeladatra, feltehetően azért, mert a Balatonfüred Kulturális Nonprofit Kft.-ben végzett munkám, valamint végzettségem és eddigi tevékenységem alapján úgy látta, nagyobb feladatokat is képes vagyok ellátni. A város kulturális életének, idegenforgalmának és a nemzetközi kapcsolatainak irányítására kaptam tőle mandátumot. Van központi közigazgatási tapasztalatom és kiterjedt kapcsolatrendszerem, ezeket mind kamatoztatni tudom majd. Persze nem gondolom, hogy nálam van a bölcsek köve, alapvetően arra a munkára szeretnék építeni, ami nyolc-tíz éve folyik itt a városban, és azokra az emberekre támaszkodva, akik mindezt elérték. Nem csak én számítottam új embernek Füreden, a pozícióm is új, hiszen egy nyári parlamenti döntés tette lehetővé, hogy a polgármesterek olyan külsőt nevezzenek ki bizonyos szakfeladatokra, aki nem tagja a testületnek, így a pártok erőviszonyainak sem a része. Nem vagyok és nem is voltam párttag, nem indultam képviselőként és nem vagyok tagja a képviselő-testületnek sem. Úgy gondolom, előrébb lehet lendíteni a város kulturális ügyeit, már csak az idén elkészült három füredi ékkő, a Vaszary-villa, a Jókai Emlékház és a Városi Múzeum működtetése miatt is, szükségessé vált a korábbi

rendszer átforgalmazása.

– **Milyen változások várhatók?**

– Rengeteg program van, amelyek sokszor egymással párhuzamosan, gyakran egymást kiegészítve, akadályozva, gyen-

milyen programok, kiállítások lesznek, hogy melyik jelentkezőnek milyen érdekérvényesítő képességei vannak, mennyi támogatást tud kicsikarni a várostól. Ha van egy világos elképzelés a fejünk-

Doncsev András családjával együtt Füredre költözött

gítve futnak. Ez nem valakinek vagy valakinek a hibája, egyszerűen azért alakult így, mert nem volt egy olyan pozícióban lévő ember, aki mindezt koordinálná. A kulturális programoknak – amellet, hogy gyönyört szereznek és felemelik a közösséget – kettős céljuk van: emelik a város presztízsét, illetve minél több látogatót vonzanak ide. Ennek a két kritériumnak kell minél jobban megfelelnünk úgy, hogy ez illeszkedjen a város miliójéhez. Fontos lenne megmérni pontosan, az emberek mit gondolnak Balatonfüredről, legyen arról információnk, milyen kép él az emberekben a városról, s ennek megfelelően tervezni a rendezvényeket. Azt gondolom, a Vaszary Villa mint intézmény programjai pár hónap alatt bizonyították: lehet színvonalas, minőségi, megfizethető, de mégis sok érdeklődőt megmozgató rendezvényeket szervezni. Ez a követendő út.

– **Egyre több kritika éri a várost, hogy még mindig nincsenek kijelölve a kulturális programok közötti hangsúlyok, nem tisztázott hol, mikor és milyen arányban jelenítődnek meg a helyi értékek illetve az országos viszonylatban is ismert produkciók.**

– Talán sokan épp az ellenkezőjére számítanak, mint amit mondani fogok, de szerintem a város nem eléggé öntudatos, a kívülről érkező látogatók gyakran sokkal többre értékelik Füredet, mint ahogy azt az itt élők gondolják. Tudatosodnia kell minden esetben, igenis rangja van annak, hogy ebben a városban valaki fellép, a programja helyet kap, erre büszkének kell lennünk. Ezért szeretném, ha első sorban nem az döntené el,

akkor ehhez meg tudjuk keresni a megfelelő partnereket. Rengetegen látunk, egyébként nem véletlenül, jó üzletet abban, hogy produkciójukat ide hozzák a városba. Ha valami azonban nem méltó a városhoz, műfajában nem képvisel színvonalat és ráadásul maga a program sincs megfelelően előkészítve, akkor azt mellőzni kell, még akkor is, ha ezek a döntések érdeksérelmmel járnak.

1969-ben született Budapesten. Nős, felesége Gergely Éva előadóművész, két kislányuk van. Az ELTE BTK angol-történelem szakán végzett. 1994-95 között a Népszabadság külpolitikai rovatának újságírója. 96-98 között a The Budapest Sun angol nyelvű hetilap szerkesztője, majd a külügyminisztérium kulturális és tájékoztatói osztályán a nemzetközi tájékoztatás vezetője. 2000-2002 között a miniszterelnöki kabinet főosztályvezetője, majd a volt miniszterelnök kétfős titkárságának tagja, feladata Orbán Viktor nyilvános szerepléseinek előkészítése. 2006-tól saját kommunikációs cégével segíti a volt, illetve a hivatalban lévő miniszterelnök munkáját. 2009-ben családjával Balatonfüredre költözik, ettől az évtől 2010-ig a Vaszary Villát, a Jókai Mór Emlékházat és a Városi Múzeumot működtető Balatonfüred Kulturális Nonprofit Kft. ügyvezető igazgatója.

– **Megkerülhetetlen kérdés a pénz. Mi a véleménye, növelni kell a város költségvetéséből a kultúrára szánt támogatás mértékét vagy átgondoltabb finanszírozás kell?**

– Persze mindig jó lenne több pénz, ez az élet valamennyi területére igaz. A realitásoknál kell maradnunk. Úgy látom elsődlegesen a rendelkezésre álló pénzt kell arányosabban szétosztani, hatékonyabban kezelni, amellet, hogy jó eséllyel számíthatunk arra, a jelenlegi kormányzat bőkezűbb lesz, mint az elmúlt években tapasztalhattuk.

Szerencsésebb lett volna a három füredi ékkő elindításakor azonnal átalakítani a rendszer struktúráját, látható volt, hogy az új intézmények működtetése jelentős költségekkel jár majd. Ez akkor elmaradt, így a Balatonfüred Kulturális Nonprofit Kft.-nek erre az évre például kétféle millió forintja volt promócióra, ami szánalmasan kevés pénz. A városvezetés, amikor uniós támogatásra pályázott, úgy döntött – egyébként helyesen –, hogy a Vaszary-villából, ebből a lelakott volt szovjet tiszti üdüléből nemzetközi szintű galériát szeretne. Minden elfogultság nélkül mondom, hiszen ezt igazolják a vizsajelzések is, jó úton haladunk, ezt azonban nem lehet félszívvel, félgözzel csinálni. Segíteniünk kell az új intézményrendszer, hiszen a teher mellett rengeteg hasznót is jelent Fürednek. A fajsúlyos, unikális kiállítások sokat hoztak a városnak, presztízsben és konkrét látogatottságban is. Öt hónap alatt negyvenezer ember váltott belépőt a három említett intézmény valamelyikébe. Ennyi fizető vendég volt, a látogatók száma persze sokkal több, hiszen hét ingyenes megnyitót rendeztek ebben az időszakban, és térítésmentes volt a Füred Nap is október 2-án. A látogatók száma mellett is fontos, hogy egyre több véleményformáló ember jelent meg a városban. Sokat remélünk az uniós elnökségünk kapcsán a városban szervezett négy

rendezvénytől is áprilistól júniusig, meggyőződés, hogy ez hatalmas hírverést jelent Balatonfürednek.

– **Minden városba kellenek úgynevezett zászlóshajók, olyan intézmények, amelyekkel azonosítják a települést, programjaik túlmutatnak a provinciális értékeken. Egyetért?**

– Igen, kellenek zászlóshajók. A Vaszary Villa és a Jókai Emlékház a város két legfontosabb kulturális intézménye, szimbolikus jelentéssel bírnak.

(Folyt. a 12. oldalon.)

Karácsonyi várakozás: Betlehem és advent

A Kerek templom alatti téren a hagyományoknak megfelelően idén is advent első vasárnapjának előestéjén állították fel a Reformkori Hagományörzők Társaságának szervezésében a betlehemet. A műsort ezúttal a Lóczy gimnázium diákjai adták. Az ünnepség után a Blaha utcában szeretetvendégséggel várták az érdeklődőket.

Advent ideje egyike azoknak a pillanatoknak, amikor tisztán látszik, hogy a legkülönfélébb világnézeti, vallási, politikai pártállású emberekben mennyi a hasonlóság. Az év többi napján ez néha egészen hihetetlennek tűnhet. Valószínűleg azért, mert csak a felszínt látjuk.

De ilyenkor érezzük, hogy valójában ugyanarra vágyik mindenki: biztonságos otthonra, munkára, amelynek haszna és gyümölcse van, összetartó közösségre, amelyben szeretik és elfogadják, és mindezeket túl az új kezdet reményére – mondta beszédében Doncsev András alpolgármester.

Schindele Györgyné Hortobágyi Emília a füredi betlehem megszervezője, köszöntőjében gyermekkorának karácsonyának hangulatát elevenítette fel. A hetedik éve felállított szobrokat, Vargha Mihály sepsiszentgyörgyi fafaragó művész A szent család és a három királyok című szoborcsoportját is a Reformkori Hagományörzők hozták először Balatonfüredre, ahol min-

A Lóczy diákjai adták a betlehemi műsort

den évben vízkeresztig láthatóak a kis Jézust, Máriát, Józsefet és a három királyokat ábrázoló faragások. Idén először november 27-től december 19-ig karácsonyi vásárt is rendez-

tek Füreden a reformkori városrészben. A Blaha utcában felállított faházakat csütörtöktől vasárnapig lehetett vásárolni, nézelődni.

Csorba

Szekeresék

Ülök egy rendkívül kényelmetlen kanapén s nem is rejtem véka alá a véleményemet. Rosszul teszem, mert egyfelől ez Károly kedvenc pihenőhelye, nagyokat tud itt aludni délutánonként. Másrészt egy iparművészeti tárgyat szidok egy iparművész házaspár lakásában. Rossz kezdés, sóhajtok befelé.

Azt pedig már ki sem tudom mondani, mert nem is merem, hogy én még ilyen élhetetlen művész házaspárt nem láttam! Már mint szakmailag. Két órája beszélgetünk, de még nem szidtak senkit. Sem a konkurenciát, sem a megrendelés hiányát, sem a pályatársakat, de még azt a várost sem, amelyben 21 éve élnek, márpedig ez kedvelt fogás művész-intervjúban. (Meg is tehetnék, mert fogadok, száz emberből kilencven nem tudja, hogy egy rendkívül jelentős művész-pár él közöttünk Füreden.) Élhetetlenek, mert nem gaszulálnak, nem hajlongnak megrendelésekért, nem alázkodtak meg soha a hatalom előtt. Sőt, ahogyan ismerem őket, még azt a keveset, amit megrendelnek tőlük, azt is áron árul végzik el. Vagy ingyen. Károly maga a szelidség, csendesség és jószág. Emese a keményebb, erősebb, de ez csak a látszat. Percenként átüt a szigorú szavain a jószág.

Vagyis Szekeres Károly és Vásárhelyi Emese ott-honában ülök egy decemberi korán sötétedő délutánon, amikor a nagy hó már éppen olvadásnak indul. Csak a betűrend miatt mondom így a nevüket, az illendőség szerint fordítva kellene, mert soha nem tudom elképzelni, hogyan élhet együtt egy művész-házaspár, holott az alkotó tevékenység abszolút individualista, mondhatom önző pálya. Velük beszélgetve, az eltelt közös 30-40 évüket visszaidézve azért már tudom, hogy ennek az általam kreált teóriának közöttük nincs ám létjogosultsága. Érdekes kapcsolat az övék. Egy falusi fiú és egy fővárosi lány szerelme. Két világ lenne eredetileg, két alapvetően eltérő kultúrával. A közös persze a művészet, az is hozta össze őket.

– Zánkai vagyok – kezdi a szót Károly. Ebben a földrajzi tájban mozogtam egész életemben. Herenden dolgoztam a manufaktúrában, mint tervező művész csaknem negyven évig. (Ez a gyárat is dicséri, meg őt is.) Laktunk Veszprémben a toronyházban, meg lent az állatkert mellett a műteremlakásban. Huszonegy éve élünk itt Füreden. Illetve Aráconson javítja ki a földrajzi helymeghatározást Emese – ami azért is fontos, mert Károly nagyapai szinten egyébként arácsi.

– Édesapám gazdálkodó volt. Szőlész mester.

Mellette tanultam meg én is ezt a mesterséget. A családi birtokon dolgoztunk, amikor lehetett, és mindig a magunk borát ittuk.

– Mi soha nem veszünk üveges bort. Én már a palack kinyitásakor meg tudom mondani, igazi vagy hamis, ami az üvegben van. Magam is dolgoztam a szőlőben, de most éppen nem volt rám szükség az ősszel – egészsíti ki Emese.

– Sorra vágják ki az új tulajdonosok a szőlőt, s a vadak most már szabadon pusztítják a mi földünket is. Az idén is alig volt termés, egy kicsit savas is lett, de amíg lehet, dolgozunk. A nyarat úgyis ott töltjük Zánkán.

– **Álljunk meg egy szóra. Azért nem szokásos eset, hogy egy zánkai kisfiúból, már bocsnát – egyszer csak kitér a szenvedély, hogy keramikusként akar lenni.**

Szekeres Károly szobra

– Hát nem is így történt. Mindig is szerettem rajzolni, én a szüleimtől karácsonyra, születésnapomra mindig papírt és színes ceruzát kaptam. Ez lett a szenvedélyem, a rajz, hogy miért, ki tudja azt megmagyarázni? (Ez igaz, gondolom magamban tovább, hiszen művésszé lenni az emberlét egyik nagy talánya. Majd tovább figyelek Károlyra.) Nem is kerültem én egyből a főiskolára. Korábban pár évig ipari tanuló voltam, meg dolgoztam Herenden, és csak azután vettek fel az Iparművészeti Főiskolára. A gyárban is formatervező voltam, az ipari kerámiát műveltem. Ez volt a foglalkozásom, közben jutott időm arra, hogy önmagam művészi elképzeléseit felépítem.

– **És te, Emese, kezdettől az iparművészet volt az álmod?**

– Velem sem így történt. Sokoldalú, a szépre mindig érzékeny kislány voltam. Jártam rajzszerzők körbe is, s ott ajánlották, hogy felvételizsek a művészeti gimnáziumba. Sokféle szak volt ott, én véletlenül a kerámián kötöttem ki. Soha nem bántam meg, hiszen benne együttesen élhettem meg a művészetek összességét. Hiszen a kerámia egy kicsit építészeti, kicsit festészeti, kicsit szobrászati. És micsoda formai sokféleség járul vele! En is

Vásárhelyi Emese

Herenden kezdtem, 1974-1981 között tervező voltam. De nekem Herend túl tökéletes volt, túl fehér, túl porcelános. Színesebb, gazdagabb öntörvényűbb művészi világra vágytam. Így lett saját műtermünk Veszprémben, így lettem azzá, aki mindig is akartam. Akkoriban elég sok megrendelőnk volt, bőven kaptunk Veszprémtől is.

– **Vagyis most nincs.**

– Nincs, de nem ez az igazi baj. A szakmánk, a hivatásunk van bajban. Sorra megszűntek azok a gyárak, ahol iparművészeket alkalmaztak. Vagy ha még léteznek, oda már nem kell művész. Ha jól emlékszem, akkor Herenden húszan voltunk tervezők. Most Tamás Ákoson kívül talán csak egy hölgy van még.

– Általában baj van a szakmánkkal. Magam sokáig voltam az egyesületünk vezetőségében, zsűrijében, de aztán abba hagytam. (Ezek Károly mondatai). Tönkrementek a zsűrizések, már nem az értékekről, hanem csak a pénzről volt szó. Így hát mivel nem akartam senkinek sem rosszat, jót pedig nem tudtam, ezt is abbahagytam. Vannak persze, művész barátaink, kortársaink, de egyre kevesebbet nyitják ránk az ajtókat.

– Nem nyüzsgönek a fiatalok sem. Megfigyelted, milyen sok művész lett egyszerre, legalábbis a névjegyük meg a kiállításuk szerint? A művészetnek van objektív, megtanulható, azaz megtanulandó része a tehetségen kívül. Az amatőr nem tanul, csak alkot. Ő nem tudja, mitől rossz, amit csinál. Mi tudjuk, mert megtanultuk. Tanulás nélkül nincs művészet.

– **Szóval kettesben éltek itt, csendben.**

– Azt azért nem mondhatjuk. Zajlik az élet körülöttünk, mi magunk csapjuk a nagy zajt és szervezzük a mozgást.

– **Például?**

– Sokat járunk át Zánkára, részesei vagyunk a nagy családi életnek. Megki-ki él a maga szenvedélyének.

– Nekem a horgászat a szenvedélyem – mondja Károly, amit természetesen Zánkán tanult meg, afféle kényszerből, mert körülötte már mindenki ritkította a Balaton halait, csak ő nem. Szennvedély, de azért ezt is módjával. Mostanában sül-

lőket fog, ha éppen eljut a tóra.

– És meg is tisztítja – mondja Emese – mert én hozzájuk nem nyúlok. Sütni, főzni azt igen, de minden más Károly feladata. Miután karácsony közeleg, ez is szóba kerül.

– Itt is szigorú megosztás van – meséli Emese. Károly az angyal. Az ő kizárólagos feladata, mondhatom privilégiuma a fa díszítése. Az első közös karácsonyunk óta ez így történik, most is így lesz. Hányszor sétáltam a Marci fiunkkal, amíg kicsi volt Veszprémben a nagy hidegben, amíg Károly a toronyház emeletén igyekezett a lehető leggyorsabban Jézuskát alakítani. Nekünk is van hagyományos karácsonyi menünk, amiben a halé persze a főszerep, a sütemény persze az én dolgom, főleg a tortasütés.

– **És az ajándék?**

– Soha nem vittük túlzásba. Igyekszünk annyit megőrizni a karácsony eredeti hangulatából, amennyit csak lehet – viszi tovább

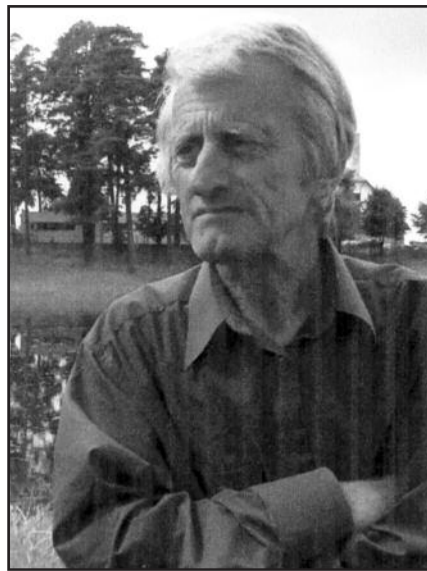

Vásárhelyi Emese kispasztikája

Károly a mese fonalát. Például én a fára soha nem teszek mást, csak piros és zöld almát. – Igazít – veti közbe Emese. Aranyra festett diót is teszek rá, szalonnacukrot legfeljebb a fa alá tányérban. És a gyertya is igazi, nincs szebb a kis imbolygó lángoknál. Az ajándékaink is ilyen szerények voltak mindig.

– **Van-e kedvenc munkátok? - Várom a felsorolást, hiszen igen gazdag az életművük.**

– Nem is tudom – mondja Emese. Akár hiszed akár nem, én pl. nagyon szeretem a betűket, a feliratokat készíteni, ha van ilyen megrendelés. Olyan szép, egyedi feladat egy épület architektúrájához, történetéhez és funkciójához megtalálni a felirat, a betű formáját, méretét, színét, netán anyagát. De azért amikor legutóbb a Sport szállóban voltam Budapesten, csak megnéztem az ott lévő leg-

Szekeres Károly

nagyobb közösségi alkotásomat, a kerámia térplasztikát. Meg is lepődött a pincér, hogy még él az alkotó.

Én meg azon nem lepődtem meg, hogy az új névre keresztelt nagy szálloda honlapjának fotogalériájában hiába kerestem Emese alkotásának képét. A sok unalmas dizájn bútor és sablon wellness medence mellett úgy látszik, az újmódi tulajdonosok nem tartják értéknek ezt. Pedig bizony tudom, Emese munkája az egyetlen iparművészeti érték a hotelben.

– Most is látszólag apró, de nagyon szép feladat volt. A Rácfürdő kupolájába én készítettem a csillagokat. Több száz csillag! Ha vendégek felnéznek majd a kupola magasába, nem tudják majd, hogy a végtelen az én csillagjaimmal nyílik meg előttük.

– **És te, Károly? Gondolom, Zánkát említed.**

– Említhetném persze a szülőfalumat, van ott vagy tíz köztéri, inkább mondjuk így, közösségi alkotásom. A falumnak mindig tartozom ezzel, hogyha hívnak, megyek. Ha nincs pénzünk, akkor is. A szülőföld szeretete nem pénzkérdés. (Ugye hogy el lehetetlen: a szerző megjegyzése!) És másutt is sok munkám áll.

– **Füreden is van...**

– Van, csak meg kell keresni, hogy hol lehet. De én inkább a Petőfi színház belső kerámia burkolatát említem, amit vagy húsz éve készítettem. A Zsolnay gyárban gyártottuk, máshol nem volt hely és technika hozzá. 800 négyzetméter, felidézve az eredetit, a magyar szecesszió gyönyörű vonalait, hullámainat.

Igen, én is így vagyok ezzel. Bármikor megyek a színházba, mindig megsimogatom a csempéket, mert szeretem a szépségükön kívül a bennük rejtőző időt is megérinteni. Aztán érzem, hogy már kezdek feleslegessé válni. Egy pillanatra beszalad a fiuk a szép barátnőjével s lassan indulok én is hazafelé. Közben eszembe jut, hogy mindketőjüknek kerek születésnapja van az idén. Szekeres Károlynak februárban volt, Vásárhelyi Emésének decemberben. Illő tehát, hogy így búcsúzzam tőlük: boldog születésnapot, jó egészséget, sok-sok szép alkotást, valamenyiünk öröme! És szép ünnepeket!

(praznovszky mihály)

A Tempevölgy új száma

Megjelenik a város irodalmi, művészeti folyóiratának az idei negyedik száma. Ezzel már két teljes évfolyamot jegyezhet a folyóirat. Nem kis dolog ez a mai inséges időkben. Az új számot december 20-án, hétfőn 17.30-kor mutatják be a Vaszary-villában. Jelen lesz Szálinger Balázs az idei Quasimodo nagydíjas költő (vele Cserép László beszélget), majd be-

mutatják a Tempevölgy könyvek harmadik kötetét, amelynek címe Hármaskönyv. Benne Dürer, Filep Sándor és Németh J. Attila művei. Meglepetés lesz a javából! Az új folyóiratszámot a főszerkesztő mutatja be. A lélek karácsonyi harmóniájához pedig *Bánó Veronika* és *Rábaközi Rita* járul hozzá zenei produkciójával.

pm

Filmforgatás Jókainál

A Magyar Televízió szilveszteri adásában mutatkoznak be azok a városok, amelyekben Magyarország uniós elnökségéhez kapcsolódó programokat rendeznek majd. A hétvégén az m1 stábja a Jókai Emlékházban reformkori szilveszteri estét, az Anna Grand Hotel disztermében pedig bécsi keringőt rögzített.

filmet vetít majd. A Balatonfüredről készült film, amelyben a Füred Tv felvételeit is felhasználják, várhatóan 28-án kerül adásba. Az m1 szilveszteri műsorában este 11 órától vetítik majd azt a *Káel Csaba* rendezte rövidfilmet, amelyet egy hétvégén rögzítettek a városban. A Reformkori Hagyományörzők Társasága korabeli ruhákba öl-

Szilveszterkor Füred is bemutatkozik az m1-en. Káel Csaba a Jókai Emlékházban forgatott. Fotó: Doncsev András

Január 1-jétől hazánk viszi majd az Európai Unió Tanácsának hathavonta rotáló soros elnökségét, az ehhez kapcsolódó programok helyszíne a főváros mellett Debrecen, Gödöllő és Balatonfüred lesznek. A három vidéki városról az m1 december 27-e és 30-a között egy-egy hosszabb

tözve szilveszteri estét varázsolt Jókai villájába, ahol a hangulat megidézésében zenészek és *Széles József*, a Petőfi Színház színésze vett részt. Az Anna Grand Hotel disztermében pedig a veszprémi Bonita Táncsoport tagjai kerिंगőztek.

www.balatonfured.hu

Új arculat a Füred Tv-nél

December 15-től megújult arculattal és új logóval jelentkezik a Füred Televízió.

A designváltás szerda este a Híradóban történik majd, amikor is bemutatkoznak az új főcímek, valamint a vadonatúj épített stúdió is. Az eddigi kékek-fehérek színvilágot és a kaptárszula alakú logót, a kéksárga és annak különböző árnyalatai jellemzik ezentúl, a logó pedig kör alakú lesz. Az új arculat kialakításánál fontos szempont volt, hogy az kötődjön a Balatonhoz. A stúdióban megszűnik az eddig használt ún. blue box technika, helyét élő háttér veszi át, amely a Balatont és a Napot szimbolizálja. Az új stúdió épi-

tésénél arra is ügyeltek, hogy hosszú idő után vizuálisan is megújuljanak a stúdióbejáratok, amikor egy-egy témát hosszabban is körül lehet járni. A stúdió építését helyi szakemberekkel oldotta meg a Füred Tv, az egyes arculati elemek azonban (főcímek, feliratok, logó) Budapesten készültek.

Az arculatváltás időzítése nem véletlenül esik az ünnepeket előtti időszakra, a Füred Tv ezzel kíván minden kedves nézőjének szép karácsonyt és boldog új évet!

Világ bajnok lett a füredi séf

Mindent a szemnek, na meg a szájnak

Nagyon szépek, valóban artiztikusak ezek az ételek, de ezekről azt gondolja a nagyközönség, hogy nem igazán jó ízűek, kezdem kicsit provokálón a beszélgetést Szijártó Balázzsal, aki, több jó eredményt értett magyar versenyző mellett, világ bajnok lett Luxemburgban a hidegkonyha kategóriában.

– Nem így van – mosolyodik el –, hiszen ezekben az ételekben a zsűri belekóstol, letörnek egy darabot, el is lopták az egyik békacombomat a verseny során – mondja.

– Luxus alapanyagok kellene ehhez?

– Békacombot, lazacot, kacsamellet, fűrtőjást, gyöngytyúkot használtunk fel a legutóbbi főzésnél. Ezek az ételek hosszas gyakorlás után készülnek speciális hőkezelési eljárással, például sous-vide eljárással, amikor alacsony hőfokon vákuumban sütjük, főzzük őket, vagy a háziasszonyok körében is ismert konfitálással, abálással, bő zsiradékban alacsony hőfokon. Otthon a kacsát is így sütöm, saját zsírjában, alacsony hőfokon, egy-két órán keresztül. A versenyre először megtervezük a díszítést, utána legyagoroljuk. Pepecs munka, van, amikor csak hatodjára sikerül kialakítani a megfelelő szín- és formavilágot.

– Mi a trend a hidegkonyhában?

– Állandóan versenyben kell lenni, hogy lásuk, milyen a nemzetközi színvonal. Emellett kreatív, ötletesnek kell lenni. Volt olyan szusim, amihez a japánok is gratuláltak és úgynevezett tea-zott fűrtőjás (finoman, sötétben érezett, márványos tojás) amit a versenyen a franciák is feljegyeztek. Chillis-csokis libamájpástétom volt rajta a fűrtőjás egy üvegcsőben. Tortillából hajtogatott madarat is készítettünk, origami tortilla madarat. En ráadásul egyedileg tervezett eszközökkel dolgozom a megszokott porcelán helyett, amit kevesen mennek vál-

ételek voltak. A sajtkrém gomba terrine-hez a lelakozott kicsi fabakokat a feleségem édesapja készítette. Mindig újítani kell tehát az eszközhasz-

– Hogyan éreztétek magukat Luxemburgban a vb-n?

– A szakma csúcsa ez a négyévente megrendezett verseny. Óriási volt a fel-

ség a többiek. A vb-n is a spárgás szalvétagombócokat a verseny harmadik napján már megcsinálták a németek.

– Akkor áru el leg-

Szijártó Balázs Luxemburgban átvette a világbajnoki érmet, oklevelet és egy Villeroy & Boch egyedi díszítványt

nálban is. Ezért szoktam mondani, hogy akár száz-kétszáz főre is elkészítek mindent, de előbb le kell gyártatni hozzá száz-kétszáz számot, amiből most egy-egy van, direkt a versenyekre.

hajtás, sokan egész stábokkal indulnak, a kanadaiaknál 8-10 ember csak a bemutató asztalt rakja össze. Külön tv stábokkal érkeznek sokan, akik végigforgatják az eseményeket. Nekem Tóth Gyula (a paksi

alább, hogy azt az extra szusit, hogyan csináltad?

– A saját szusimban közepesen gravlax, azaz sóban, porcukorban, kaporban érlelt lazacot tettem. Ettől szép márványos színe lett lazacnak, alg-

Szijártó Balázs Veszprémben tanulta ki a szakács szakmát, majd mesterszakács vizsgát tett. A jó hírű veszprémi Tapóban kezdte a pályáját mint séf. Két éve dolgozik az Anna Grand Hotelben, ahol először séfhelyettes, majd executive séf, azaz főszakács, konyhaigazgató lett. Évek óta indul szakács megmérettetéseken, eddig öt országos versenyt nyert hidegkonyhai artiztika kategóriában, azaz zöldség-gyümölcs szobrászatban. Faragott sütőtökjeivel, dinnyéivel az Anna-bálok vendégei is találkozhattak már. Legutóbb Luxemburgban, ahol 53 ország kétezere-öttszáz szakácsa indult, világbajnoki aranyérmet nyert hidegkonyha kategóriában. Rövidesen tagja lesz a német gasztronómiai szövetségnek is, ahová most kapott meghívást. Januárban pedig Nürnbergben képviseli az országot egy négynapos hidegkonyhai meghívásos versenyen.

– Hova lehet itt fejlődni?

– Folyamatosan kell újítani, ha nem fogja meg semmi a szemed, ha nem állít meg semmi, az nem jó. Luxemburgban az én asztalom a díszítálat folyamatosan fényképezték. Először a szemet lakatjuk jól, utána a hasat.

– Az utcán sétálva is főzöl fejben?

– Az utcán is eszembe jut sok minden. Ezzel ke-

üldölő séfje, jó barátom) és Törjék Attila (elismert szakember) segített. Bár egyéniben indultam, de lehet segítséget vinni, hiszen egy egész kis konyhát kellett berendezni. Nem volt olcsó mulatság, még hűtőszekrényt is úgy vitünk, és egy bérelt teremben dolgoztunk hazai alapanyagokkal, majd a háromnapos versenyen kellett összerakni a díszítálat. A Lux Expo egy nagy csarnok, ahol 45 ezer ember nézte meg a versenyt és a kiállítást. Nekünk magyaroknak nem kell szégyenkeznünk, de a kanadaiak, svájciak, svédek mindig nagyon jók, most csapatban is a svájciak taroltak.

– Mit nyertél?

– A díjkiosztón a feleségem Ági szólt, hogy menjek, mert az én nevet mondták, hogy átvegyem a díjat. Érmet, oklevelet és egy Villeroy & Boch egyedi díszítványt kaptam.

– Mire készülsz most?

– Január 16-án négynapos nemzetközi meghívásos hidegkonyhai versenyre megyünk Nürnbergbe, de nem áruhatom el, hogy mit főzünk, hiszen titok, nehogy elles-

alap jött rá, utána fehér szusi rizs, utána újra algalap, majd fekete rizs. Majd föltekertem algalapba és fölseteltem bambusznyársra tűzve szeszamba forgatva kis csónakba állítva került a tárla, alatta szójaszósszal, pácolt gyömbérral.

– Mikor fogsz, ahogy ígérted egy másik beszélgetéskor, végre zsírt fagraszni?

– Amint lesz időm és lesz elég kókuszszír, aminek az a jó tulajdonsága, hogy csak 43 fokon kezd olvadni. Elég munkás, föl kell melegíteni, majd visszahűteni, utána lehet vele dolgozni, de igen szép, fehérén szobrokat lehet belőle készíteni. Külön produkció.

– 2012-ben az erfurti szakács olimpián faragsz majd ilyen?

– Valószínű, de addig minden titok.

– Mikor kóstolhatjuk meg legközelebb a munkádat?

– Minden nap Balatonfüreden az Anna Grand Hotelben, amely tulajdonosának és vezetőségének ezúton is köszönöm az eddigi támogatást.

Csorba Kata

Rákász kalandjaim

Már kisgyermekként is nagyon érdekelt az élő természet, különösen az állatok. Négy-öt évesen megígéztem az erdő, a virágok és a pillangók szépsége, s mellette a vízi élővilág, különösen a halak világa. Rákokkal először 10-12 évesen találkoztam, amikor még a Balatonban is bőségesen élt a kecskerák. Hasonló érdeklődési horgász barátaimmal tavasszal a Tagore sétányra siettünk, hosszabbot tengelyére merőlegesen erősített drótkarikával felszerelve kutattuk, figyeltük a pari kövezést. Amikor aztán megpillantottunk egy-egy halványzöldes-zöldes ollós mozgó árnyat, a drótkarikát alámerítettük és lassan megemeltük, mire a rák ösztönösen megkapaszkodott a drótkeretbe, mi pedig felrántottuk és partra húztuk a jobb sorsra érdemes tizlábút.

Aztán a Balatonból az angoltelepítést követően hamarosan eltűntek a rákok, de az én érdeklődésem továbbra is megmaradt. Biológia-kémia szakos egyetemistaként szakmai kirándulások során is foglalkoztam rákokkal, de az igazi tudományos tevékenységem 1992-ben kezdődött, amikor első munkámat teljesítettem a Környezetvédelmi Minisztérium megbízásából. Feladatomban a Balaton-felvidék és a Déli-Bakony rákállomány felmérése volt. Akkor még a Lóczy biológia tanáraként diákok bevonásával több mint 1800 km-t autózunk egy nyáron át az akcióterületen, felkerestük az összes jelentősebb vízfolyást és feltérképeztük a vidék rákállományát. Visszatelepítéseket is végeztünk, több mint háromezer rákot telepítettünk patakokba és főként a Balatonba.

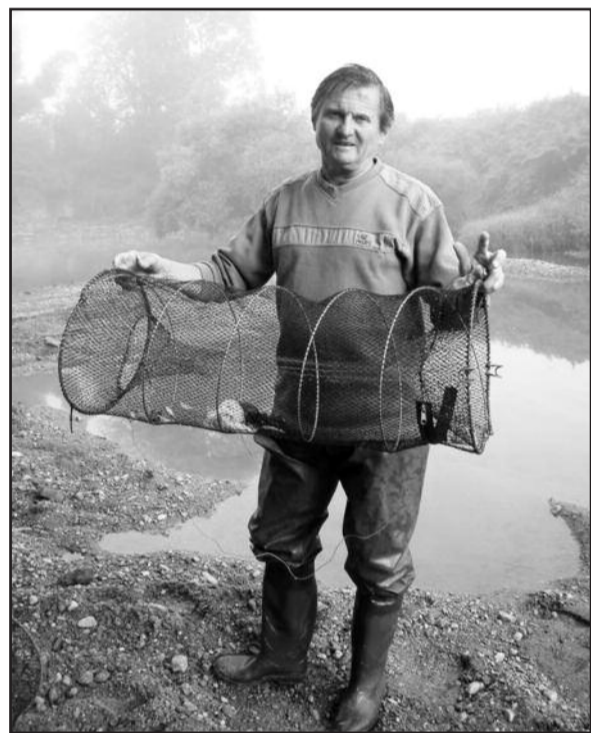
Munkánkról filmet készített a Füred Tv, amit Augsburgban, 1998-ban, a 12. Nemzetközi Rákkutató Szimpóziumon mutattam be, ahol előadást is tartottam. Tevékenységemet a Magyar Tudományos Akadémia 1999-ben Pedagógus Kutatói Pályadíjjal ismerte el.

Az MTA tihanyi kutatóintézetében tovább folytattam kutató munkámat, a rákok balatoni tartásának, ökológiai szerepének, táplálkozásának vizsgálatával foglalkoztam. Emellett sikeresen szaporítottam rákokat laboratóriumi körülmények között. A végső cél, egy rákfarm létesítése lebegett a szemem előtt, amely nagy segítséget jelentene a hazai rákállomány regenerációjához. Erre annál is nagyobb szükség lenne, hiszen a 21.

sz. elején kiderült, hogy az őshonos rákokat a kipusztulás veszélye fenyegeti, mert Ausztriából megjelent az amerikai jelzórak, mely horodozója a rákpestisnek és terjedése végzetes lehet az ősi rákfajokra. Ezért érdeklődésem e rákfaj irányába fordult és tanár kollégámmal, Illés Péterrel a vasi, zalai vizek vizsgálatát kezdtük el.

Tudtam, de bizonyítani kellett, hogy ezek az amerikai rákok veszedelmet jelentenek a hazai rákokra. Egyszerű kísérleteinkkel erős bizonyítékokat szerezünk arra, hogy ezek a rákok is

cázta. Egy gyümölcsös ládába alul beraktam a rákokat csalán közé, ahogy az hagyományosan szokás, följük műanyag rácsot raktam, s a rácsot gondosan ringlószilvával betakartam. A szállítmány meg is érkezett, a rákok nagy része túlélte az utazást, eljutott az egyetemre, elvégezték a vizsgálatot és az pozitívnak bizonyult. Két évvel később a prágai Károly Egyetemen is elvégezték a tesztet (ekkor a rákokat én vittem el Csehországba) s az eredmény teljesen megegyezett a münchenivel.

Dr. Kiszely Pál több mint húsz éve kutatja az őshonos rákokat

hordozzák a rákpestist (valójában gombás megbetegedést, ami inkább hasonlít a szőlő peronoszpórájára, mint az emberi pestisre) s így halálos veszélyt jelentenek az őshonos rákfajokra. A végső bizonyítékra azonban biokémiai tesztekre volt szükség, amit 2004-ben még csak a Münchener Egyetem Zoológiai Fakultásán tudtak elvégezni. Ehhez azonban élő jelzórakokat kellett eljuttatni Münchenbe! Kapóra jött, hogy egy fiatal füredi vitöröző München mellett, Starnbergbe ment versenyezni. Megkérdeztem, hajlandó lenne-e elvinni 30 db élő rákot. Igen, de mi lesz a határon, ha belenéznek a kocsimba? – kérdezte ő. Ez még EU-n belül is probléma lehet, hiszen élő állat szállítása, mégpedig pestisgyanús (!) állat, valami szörnyű dolog!

Hosszú és fáradtságos utazással, több hónapig tartó huzavonával persze engedélyez is beszerezhetők, de erre nem volt idő.

Hát végül meglelt a megoldás, a rákokat ringlónak ál-

A legfrissebb helyzetjelentés e nyárról való.

A Természetudományi Múzeum megbízásából a Zala és a Rába vízgyűjtőjén kutattunk.

Jelentem a Zala még rendben van! Szép őshonos rákállomány él a folyóban és mellékpatakjaiban. A Rába felső szakasza viszont már biztosan elveszett! Itt nemcsak a fő folyóban, de a mellékvizekben is csak amerikai rákkal, a jelzórakkal találkozunk, vagy az eredeti rákállomány kipusztulását tapasztalhattuk. A Zala és a Rába vízgyűjtője nagyon közel van egymáshoz, tehát nagy a veszély az átfertőzésre. De hogy pozitívum fejezzük be a rákhalandozást, arra a kérdésre, hogy van-e esélye a hazai őshonos rákoknak a megmaradásra? A válasz igen, de csak akkor, ha mi is akarjuk, mondjuk egy rákfarm létrehozásával, ahol a hazai faj utánpótlását biztosítani tudjuk. Ehhez elhanyagolhatóan kevesebb pénz kell, mint társadalmi szándék és akarat.

dr. Kiszely Pál

Ismét tanfolyam Balatonfüreden

Harminkettedik alkalommal kerül megrendezésre a füredi Anna Grand Hotelben a szőlészek-borászok téli továbbképzője.

A Balatonfüred–Csopaki Borvidék Hegyközségi Tanácsa, Balatonfüred és a házigazda Pelsovin Trade Bt. közös szervezésében 2011. január 31. és

február 4. között tartják a tanfolyamot. Mintegy 30 előadó foglalkozik majd a szőlő-borágazat legaktuálisabb kérdéseivel. Így részletesen elemzik a magyar gazdaság, az agrárium és ezen belül is a szőlő-bortermelés helyzetét, kilátásait. Ismét kísérőrendezvények színesítik a programot. Lesz gépkijelöltés és termékbemutató, növényvé-

dőszer fórum és tanfolyami borverseny. Bemutatkozik a hallgatóságunk az Év bortermelője is. A háromnapos előadásorozat egy könyvbemutatóval egybekötött kulturális program előzi meg és egy egész napos tanulmányút zárja. További részleteket a www.pelsovin.hu oldalon találnak az érdeklődők. **Müller István**

Először a szemet lakatják jól, utána a hasat. A díszítálon egyedi formák és színek

lani. Saját formavilágot hoztunk létre, horganyzott lemezből, csatornacsőből készítettük a formákat. Úgy kellett legyártatni a sajátos alakú üvegtálat, az állványokat, amin az

lek, ezzel fekszem, de azt hiszem ezzel más is így van, aki szereti a szakmáját. Nemrég arra ébredtem, hogy a kávébemutató mellé milyen ételeket lehet majd tenni.

Elhagyott kutyák őrangyalával találkoztam

Különös történet egy megszállott asszonyról, aki állatokat ment

Amikor megkérdezem Inga Wagnert, hogy kerültek Magyarországra, azt válaszolja: teljesen véletlenül. Én persze fölfogni sem tudom, mi módon lehet Nyugat-Berlinből véletlenül Magyarországra, ezen belül is a közeli, alig több mint 250 lakosú Veszprémfajszra kerülni, ezért tudni szeretném, hogy is van ez?

A választ hallva még nagyobb csodálkozással csóvólok a fejem. Az úgy volt, hogy Inga a férjével Spanyolországban akart letelepedni, de már az első látogatás alkalmával nem nagyon tetszettek nekik az ott tapasztaltak. A visszafelé tartó repülőúton kaptak egy prospektust, amelyben Magyarország is szerepelt. – Miért nem költözünk inkább Magyarországra? – kérdezte hirtelen elhatározással a férjétől, aki a megdöbbenéstől szóhoz sem jutott. De Ingát nem olyan fából faragták, aki hagyja magát befolyásolni, így hamarosan ellátogattak a Kárpát-medencébe, és egyszerűen elvárásolták őket az itt tapasztaltak. – Hihetetlen és megkapó volt számunkra az itteni emberek nyitottsága és kedvessége – meséli, és ezzel a korábbi kérdés valójában el is dőlt. Ingatlanforgalmazó segítségével találtak rá a csendes és barátságos kis falura, Veszprémfajszra, ahol sokat segített nekik, hogy a lakosság nagy része német anyanyelvű, de komoly súllyal esett latba a kert és mögötte a mező – merthogy négy kutyával, két lóval és három macskával együtt érkeztek.

Kezdem sejteni, miféle indítékok hatására jutott el odáig, hogy a 2007-ben megalapított Észak-Balaton Ebmentő Egyesület elnök asszonya, mindehese, lelke és mozgatórugója legyen, de azért rákérdezek. A történet logikus, szinte törvényszerű: a családban, ahol felnőtt, mindig tartottak macskákat, kutyákat, megszokta hát maga körül az állatokat – de nem csak megszokta, hanem meg is szerette őket. S a szerencsétlen sorsú kutyák fölkarolásának beindítása is szívszorító történet: az első, Fajszon töltött télen, a házuk előtt egy le sem fékező autóból kidobták a térdig érő hóba egy alig öthetes kutyacsöppöt. Természetesen bevitte magukhoz a nyüszítő kis állatot, és gondoskodott róla. Aztán mindez – véletlenül? – többször is megismétlődött, és ő minden alkalommal megsajnálta a tehetetlen és kiszolgáltatott jószágokat. Fajsz kis község, hamarosan híre ment Inga állatszeretetének, így aztán már szándékosan kerültek

hozza az elbitangolt vagy kivert, otthontalan, gyakran sérült vagy beteg kutyák. Inga kivétel nélkül mindegyikről gondoskodott, nem ismert lehetlent, azt mondja, ha lát az út szélén egy gazdátlan, legyöngült állatot, akkor először cselekszik, aztán gondolkodik. Az egyre szaporodó, gazdátlan kutyákról való gondoskodás szétfeszítette a

Csopakon megmentett kiskutya, akit gazdái összeverték

fajszai lehetőségek kereteit, tovább kellett lépni, így született meg az ebmentő egyesület, amely „feladataul tűzte ki, hogy a magyarországi, utcára kitétt és részben súlyos testi fenyegetéssel átesett kutyákat felkarolja”. Ennek érdekében Balatonfüreden, az aszfóli út melletti Probio

Egy előzőleg tenyésztésre szűk ketrecben tartott goldi új gazdájának lányával

gyepmesteri telephely szomszédságában egy gyűjtőállomást létesítettek az állatok számára. A városi gyepmester által bezárt kutyákat így két hét elteltével nem altatják el, hanem átadják az egyesületnek, ahol mindegyiket állatorvosi kezelésben részesítik, beoltatják, részben ivartalanítják, mikrochippel látják el és nyilvántartásba veszik. Önkéntelenül is fölmerül bennem a kérdés, mindezt ki finanszírozza, hiszen a telep létrehozása, fenntartása, és mindaz, ami ott az állatokkal történik, nem két fillér. Az elnöknő példaként elmondja, hogy csak az állatorvosi költségek (kezelés, oltás, gyógyszer, műtét) havi 3-400 ezer forintba rúgnak.

Mindezt és minden egyéb költséget a több mint 90 bel- és külföldi egyesületi tag nagyvonalú adományaiból és a tagdíjakból tudják finanszírozni. Egy ilyen önkéntes és nagyvonalú segítő a gödöllői születésű, de Svájcban élő – bár itthon is sokat időzött – Julianna Spörri, akinek otthonában sikerült találkoznom Inga asszonnyal. Egy éve is-

tott ismertető olvashat a böngésző. Amikor a hatékonyról érdeklődöm, elmondják: az egyesület létezése óta több mint 400 állat került megnyugtató helyre, kül- és belföldi állatszerető családokhoz.

Inga egy hétköznapi ember számára elképzelhetetlen odaadással és szeretettel gondozza állatait. A kutyák valószínűleg megérik azt a kisugárzást, ami belőle árad, mert soha egyetlen állat sem harapta meg, pedig gondolkodás nélkül emeli föl az út szélén szenvedő, kétségbeesett helyzetben lévő állatot is. A nála otthon lévő kutyák saját maguk által „megalkotott” szabályok szerint élnek egyértelmű hierarchiában, amelyet ha bármelyik meg akar szegni, akkor a rangidős, a falkavezér büntet. Amikor a füredi telepelyen látogatást tettünk, olyan ugatás volt, hogy nem hallottuk egymás szavát. Inga elmondja, hogy nála otthon, Fajszon csönd és fegyelem van, neki mindegyik kutya első szóra szót fogad, igaz, mindezt sok-sok türelemmel és szeretettel meg kellett dolgoznia. Amikor új jövevény érkezik, azt „be kell mutatni” a többieknek, de elsősorban a falkavezérnek, aki elfogadja az új társat, épp

merkedtek meg, természetesen a kutyaszeretet hozta össze őket, s Julianna hamarosan az elnök asszony jobb keze lett. Szervez, intézkedik, hivatalokban tárgyal, ezen kívül adományokat gyűjt Svájcban az egyesület részére – valódi piáros. Nagy szükség van rá, mert bár még

ment egy már-már reménytelen helyzetben lévő állatot, s amikor azt kérdezem, mit érez, ha mégsem sikerül, meglepődve hallok a válaszára: ilyen még nem fordult elő.

Kéri, hogy írjam meg a telefonszámát (06-30/509-3564), és elnézést kér, ha egyelőre csak németül tud válaszolni, de meg, ha bárkinek segítségre van szüksége. Jobb, ha e-mailben

keresik (wagneringa@gmail.com), mert azt azonnal továbbítja Juliannának, aki németre fordítva küldi neki vissza, kizárva így minden félreértést.

Gaál Antal

Pforzheimi segítség Kolontárnak

A pforzheimi magyarok hatezer eurót gyűjtöttek Kolontárnak, amit személyesen adtak át

Nemcsak az ország különböző pontjairól, külföldről is sok felajánlás érkezik a vörösiszap katasztrófa áldozatainak megsegítésére. A pforzheimi Német-Magyar Baráti Társaság 6 ezer eurót gyűjtött, melyet a társaság képviselői személyesen adtak át Tili Károlynak, Kolontár polgármesterének.

A pforzheimi Német-Magyar Baráti Társaság tagjai közül többen is jól ismerik a Balaton partot és Veszprém megyét, évről évre hazajárnak, hiszen '56-os magyarok. Jó barátságban vannak (az egyébként kolontári születésű) Molnár László füredi vállalkozóval, tőle hallottak először az iszapkatasztrófáról is.

– Mikor értesültünk róla, hogy mi történt Magyarországon rögtön elhatároztuk, hogy közléstünk egy felhívást a pforzheimi újságban, melyben arra kérjük az itteniek, hogy pénzdörmánnyal segítsenek. Így gyűlt össze 6 ezer euró, melyet most személyesen a polgármesterének – tájékoz-

tatta lapunkat Velkó Árpád, a társaság tagja. Az egyesület elnöke, dr. Joachim Rösch

lotta fel jótékonyági ártásra.

Tili Károly, Kolontár polgármestere elmondta: két

Kolontári táj vörösiszaptól borítva (fotó: Molnár László)

nem tudott eljönni, de a kezdetektől fogva támogatta az ügyet – tette hozzá.

A közelmúltban Balatonfüreden is gyűjtöttek a károsultaknak. A Széchenyi Ferenc Szakképző Iskola tanárai és diákjai jótékonyági esteket és vásárt rendeztek Lukács Judit tanárnő kezdeményezésére, a befolyt összeget ők is a kolontári önkormányzatnak utalták át. Héhn Zsuzsa pedig egy katasztrófa ihlette festményét aján-

hónappal a katasztrófa után lassan helyreáll a rend a faluban. Az iszapömlés következtében 34 ház vált lakhatatlanná. A tulajdonosok mindegyikével született megállapodás a kártérítésről. Huszan döntöttek úgy, hogy Kolontáron maradnak és az új részen most épülő házak egyikébe költöznek, Tizen az ország más pontjain igényeltek lakást, Négyen pedig pénzületi kártérítést kértek.

Bambek

Karácsonyi vásár

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat az adventi vasárnapokon a balatonarácsi Népházban 9-13 óráig jótékonyági karácsonyi vásárt tart.

December 16-20-ig – a tavalyi évhez hasonlóan – az Arácsi úti Spar áruházban a rászorulóknak és a nagycsaládosoknak gyűjtést rendezünk.

Előre is köszönjük támogatását: a Magyar Máltai Szeretetszolgálat balatonfüredi csoportja

A Balatonfüredi Napló karácsonyi melléklete

Angyal szállt el Fűred felett

Gyurkovics Tibor: Angyaltan

Az első szféra angyalai állnak a legközelebb Istenhez, s mennyei tanácsadóként szolgálnak: ők a Szeráfok (a legfelső angyalcsoporthoz tartoznak), a Kerubok (a bölcsesség angyalai) és a Trónusok (a bolygók őrzői).

A második szférához tartoznak az Uraságok (az angyali csoportok szabályozói), az Erősségek (a csodák és az áldások angyalai) és a Főhatóságok (ők felügyelik a halált és a születést).

A harmadik szférába a Fejedelemségek (nemzetek, városok, sőt egyes vezetők felett őröködnék), az Arkangyalok (emberek segítői) és a személyes Őrangyalok tartoznak.

Ugye, van odafönt angyal? Nemcsak mese az egész? Ugye nem kell végleg angyal nélkül élnünk? Rosszkedvünk telét egyetlen tündérmosolygással tündöklő nyárrá változtathatja át?! Idézd ránk a gyermekkor belső ragyogását, emberi tartásunk líráját oly csodálatosan megelevenítő amerikai Thomas Wolfe regényének hipnotikus címét: „Look Homeward, Angel!” „Nézz vissza, Angyal!”

Nagy Annamária: Jeges kavalkád

Ady Endre Sárban veszett hó

Fehér hópelyhek, pici melódiák,
Gazdátlan álmok, fagyott angyal-szárnyak,
Jöjjetek, szálljatok, segítsetek
A sárnak.

Fent, a Semmiben, fehér, szűz a világ.
Óh, szép a Semmi, de jobb a valóság.
Jobb a sár, mint a köd s mint köd-kertben
A rózsák.

Sáros, édes Föld (milyen régi e dal),
Te vagy álmok s hópelyhek menedéke:
Élsz és sarad kacag a Semmire,
Az Égre.

Népköltési kincsek: Nagykarácsony éjszakáján...

Nagykarácsony éjszakáján,
Jézus születése napján,
ma örvendjünk, ma vigadjunk,
ma született kis Jézusunk.
Jézus ágyán nincsen paplan,
megfázik a kis ártatlan.
A szemei könnyedeznek,
a könnyei esedeznek.
Feljött már a hajnalcsillag,
keljenek fel, kik alusznak!
Vidám szellők lengedeznek,
az angyalok énekelnek.

Tóth Árpád Rezignáció

Már borús, örök körben kering
Lomha léted, útid elveszett,
Mert arany fonáloed, mely szerint
Járj, elejté csüggeteg kezed,
S immár pályád fájó labirynth,
Lesz-e még, ki rajta elvezet?

Lesz-e égi angyal, akinek
Karja védjen útid sivarján?
Vagy akár remény: remek ivet,
Boldog hídat színlelő szivárvány?
Vagy ha más nem, egy szegény szívet
Lelsz-e még, mely mint te, úgy viv, árván?

Ó, jaj, már tetőled minden út,
Angyal és remény s szív elmaradt,
Helyed árva zug csak, méla sut,
S lelked bölcs lemondást, bús sarat
Téli kandallódul sírva gyúrt,
Mely nem ad hőt, csak füsttel marat...

(1917)

Kajári Linda: Életkép

Pilinszky János: A fényességes angyal is

Emlékezés egy világháborús karácsonyra

Az égbolt elsötétedett.
S akár a végítélet
zord fellege tört volna ránk,
a föld is oly sötét lett.

Gyermekszívünk is oly nehéz!
A házak és a kertek,
az egész törékeny világ,
érezük, velünk reszket.

Jóna Tímea felvétele

Aztán a roppant csöndön át
puhán és észrevétlen,
a hangtalan meginduló
és puha hóesésben,

akár a fényes pelyhek is
vigyázva földet értek,
a fényességes angyal is,
ő is a földre lépett.

Már borús, örök körben kering
Lomha léted, útid elveszett,
Mert arany fonálod, mely szerint
Járj, elejté csüggeteg kezed,
S immár pályád fájó labirinth,
Lesz-e még, ki rajta elvezet?

Lesz-e égi angyal, akinek
Karja védjen útaid sivárján?
Vagy akár remény: remek ivet,
Boldog hídát színlelő szivárvány?
Vagy ha más nem, egy szegény szívet
Lelsz-e még, mely mint te, úgy viv,
árván?

Ó, jaj, már tetőled minden út,
Angyal és remény s szív elmaradt,
Helyed árva zug csak, méla sut,
S lelked bölcs lemondást, bús sarat
Téli kandallóduul sírva gyúrt,
Mely nem ad hőt, csak füsttel marat...

(1917)

Reményik Sándor Romon virág?

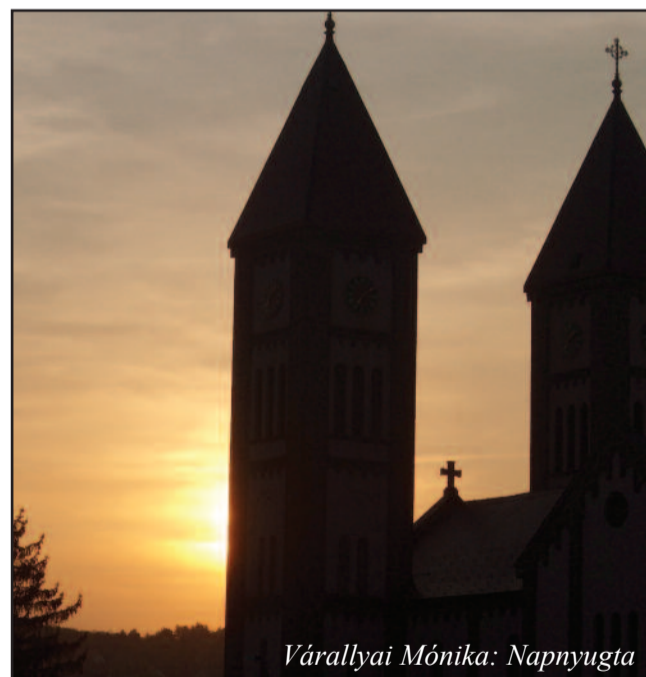
Néha szólok neked: maradj velem,
Te vagy a Csend, –
S a Béke nyitját nálad meglelem.
Te vagy az Isten rámhulló kegyelme,
Egy angyal, aki meg-meglátogat
S hoz nekem színeket és álmokat.
Maradj még: imígy könyörgök neked.
De te nem szólsz.
Csak halkán csóválod a fejedet.

Áprily Lajos Karácsony-est

Angyal zenéje, gyertyafény –
kincses kezem hogy lett szegény?
Nem adhattam ma semmi mást,
csak jó, meleg simogatást.
Mi győzött érdességemen?
Mitől csókolhat úgy kezem?
Simogatást mitől tanult?
Erembe Krisztus vére hullt?
Szemembe Krisztus-könny szökött? –
kinyúló kézzel kérdezem.
Áldott vagy a kezek között,
karácsonyi koldus-kezem.

Népköltési kincsek: Nagykarácsony éjszakáján...

Szálljatok le, szálljatok le
Karácsonyi angyalok!
Zörgessetek máma este
Minden piciny ablakot!
Palotába és kunyhóba
Nagy örömet vigyetek,
Boldogságos ünnepet!

Várallyai Mónika: Napnyugta

Gárdonyi Géza: Karácsonéji álom

Karácsony estéjén karomra ültettem a kisfi-
amat és kivittem a ház elé.

A ködös szürke égmagasból vörös fénypon-
tok mozgottak lefelé és szemlátomást na-
gyobbodva, fényesedve közeledtek a
földhöz.

– Nézd apám, – szólt a gyerek, leszállnak
a csillagok.

– Nem csillagok azok fiam, hanem az
angyalok serege: most hordják szét a kará-
csonyfákat.

S néhány perc múlva csakugyan leérkezett a
felhők közül a tündöklő angyalsereg. Mind-
egyik angyal hófehér ruhában, aranyos lengő
hajjal. A kezükben ragyogó karácsonyfák.
Átlátszó fehér ködbe voltak burkolódzva:

vált és az árvaház felé tartott a Részvét.

Sűrűn elfátyolozott arccal ódöngött a kacagó
Meglepetés.

S végül jött az örömtől reszkető, forró kezű,
könnyekben mosolygó Szeretet.

Ez az angyal legjobban tetszett nekünk, ka-
rácsonyfája bár könnyebb volt, mint a többié,
de tele volt édességgel és rejtelmes csillogás-
sal. A gyertyácskák lángja melegített rajta s
amint az angyal kebléhez ölelve vitte, a lom-
bok az angyal ajkát ittasan csókolták.

– Apám, – szólt a fiam, búsan tekintve az
angyal után, – mihozzánk nem jön angyal.
Összereztem. Megdöbbenve vettem
észre, hogy az angyalok seregéből már csak
egy van hátra.

Kékesdi Gyula:
Napfelkelte a kikötőben

szárnyuk halk suhanása hallatszott s a ka-
rácsonyfák illatával telt meg a levegő.

Sokáig nem tudtunk szóhoz jutni, annyira le-
kötötte figyelmünket ez a szép látvány. A
fiam átölelte a nyakamat és égő arcát az én
arcomhoz fektetve, nézte a ragyogó mennyei
tábornak, az angyalok tündöklő sokaságát,
amint elshantak egyenkint mellettünk és be-
lengtek az ablakokon.

Aggódni kezdtem, hogy minket kifelejtjenek
a sorrendből, miért is lázas izgatottsággal
kérddeztem tőlük?

– Ki vagy te? ki vagy te?

– Én a Gazdagság vagyok! – szólt a va-
kítóan fényes angyal, drága ékkövekkel,
nehéz arannyal, ezüsttel megrakott ka-
rácsonyfát csördítve el mellettünk, a gyémánt-
por csillogott a nyomában is.

– Én az Öröm vagyok, – kiáltotta kacagva
egy másik pirosposzsgás angyal, és hol egyik,
hol másik társához csatlakozva, vitte a gyer-
mekjátékokkal megrakott karácsonyfáját.

– Én a Pompa vagyok! – szólt kacéran a
harmadik s büszke homlokáról briliánsok fé-
nyesője hullott a karácsonyfára.

– Pazarlás a nevem, – súgta a negyedik.
S utána jött nyomban a hamis selyembe öl-
tözött Udvariasság.

Az izmos meleg tekintetű Barátság. A má-
moros arcú Boldogság félig lehunyt szem-
mel.

A vakító fényű forró Szerelem. Ezeketől el-

Ez nem bírt a többiek nyomában haladni, bár
látszott rajta, hogy karácsonyfát nem emel.
Bizonyosan az ölében hordja kincsét. A rajta
csillogó gyémántgyöngyök mutatták, hogy ő
is az égi sereghez tartozik.

Sűrűn be volt burkolódzva a ködfátyolok
közé úgy, hogy az arcát nem láthattuk.
Amint hozzánk ért, erős kézzel ragadtam
meg a ruháját:

– Megállj angyal, – szóltam kétségbee-
setten esengve, – gyere be hozzám.
Bevontam magamhoz a szobába és ráfordí-
tottam a kulcsot az ajtóra.

Az angyal levetette magáról a vastag ködfá-
tyolt. A ködfátyol fagyasztó hideggel omlott
szét a szobámban.

Akkor láttam, hogy nem fehér ruhába van öl-
tözve, mint a többiek, hanem gyászos feke-
tében. A kezében nem karácsonyfát tart, hanem
tövisszorosút. Az arcán nem a rózsás öröm,
hanem a halavány fájdalom, homlokán nem
csillag tündöklök, vércseppek gyöngyöznek.
S a ruháján csillogó gyémántok nem egyebek,
mint szeméből kipergett reszkető könnyei.

– Miért hívtál be, – szólt szívet metsző
sóhajtással, – a karácsony estéjén csak az
utcán szoktam bolyongani.

– Ki vagy te szerencsétlen?
A gyászoló angyal ölőbe emelte alvó kis fia-
mat és karjában ringatva csöndes, bús han-
gon felelt:

– Én vagyok a Boldogtalanság.

Mikszáth Kálmán: A menny belseje

A tudomány nem beszél erről, csak a fantázia. S még a fantázia is csak tapogatózik. Hanem künn a csendes falvakban, hol a fák nagyobb árnyékot vetnek, hol a nap hosszabbra nyújtja sugarait, ott vannak olyan szerencsés emberek, akik már látták, mi van a mennyben.

Minden vidéken, ahol csak megfordultam eddig, akadtak olyanok, akiknek már megnyílt a menny. Rendesen öreg emberek ezek, becsületesek és ájtatosak. Lehetetlen az, hogy hazudjanak.

Ha csak egy vidéket jártam volna meg, nem venném látomásait semmibe. Mert egy bolond százat csinál. Semmi sem alakítható oly jól, mint a semmi. És semmi sem ragadósabb a lélekre, mint a csodás, a rendkívüli. De jártam az alföldön, felföldön, ösmerem az erdélyi részeket is. Mindenütt érintkeztem a néppel, s mindenütt mesélték, hogy itt is, ott is van egy ember vagy egy asszony, akinek megnyílt már a mennyország.

Utoljára aztán annyira beleéltem magam, hogy az egész geográfából ez az ország kezdett legjobban érdekelni. Mi van ott, mit csinálnak benne?

Ahol csak szerét tehettem, mindenütt beszéltem azokkal, akik már látták az eget belülről. Körülbelül nyolc

ilyen emberrel esett találkozásom. S mindnyájának beszéde közt volt bizonyos összefüggés - ami azt bizonyította, hogy ugyanazt az eget látták, mert úgy látták.

Többnyire pünkösdi hajnalán nyílik az eget, de nem minden ember látja, aki künn van, csak minden évben egyetlen kiválasztott.

Éjszaka idején esik a látvány. Szélcsendes idő ha van. Fűvek, fák levelei nem mozognak. A föld lanyha párákat lehel ki. Bogár se zizzen, madár se röpköd. Az erdők mozdulatlanul állnak őr kőrös-körül.

Ekkor hirtelen szétcsapódnak az ég csillagos függönyei. Egy fényes vérvörös csik (az ég túlsó oldala) villám-hirtelen megnagyobbodik, s az ég belső tájéka mintha lefele ereszkednének, de rézsunt, nagy darabon láthatók...

Tündéri zene szólal meg, melyhez fogható bájosat emberi fül még nem hallott, az egész természet megtelik csudálatos búbajos zsongással, s úgy látszik, mintha minden visszhangozná azt, a fák, folyamok és a sziklák.

(Folytatás a következő oldalon.)

Mikszáth Kálmán: A menny belseje

(Folytatás az előző oldalról.)

Benn az égben pedig processzió megy halk énekszóval. Angyalok viszik a zászlókat röpködve, s levett kalappal mennek az emberek hosszú sorban, köztük néhány falubeli ismerős is. De mindez csak egy fél másodpercig tart. Addig se. Csak éppen egyetlenegy pillantás, mely alatt tátva marad az ember szája a csodálkozástól és gyönyörtől.

Pedig hiba, hogy így megrendül a kiválasztott, mert amit csak kívánna ebben a pillanatban, okvetlenül teljesülne. Akiket az isten arra méltat, hogy megmutatja nekik országa belsejét elevenen, azoknak még teljesít is valamit. Mert az éppen olyan, mint a Szent István-rend kiskeresztje idelelt a földi királyoknál, még a bárói rangot is meg lehet vele kapni - de kérni kell.

Csakhogy éppen az van benne, hogy az ember elámul, megijed és nem kér semmit. A menny pedig hirtelen becsukódik, s mindennek vége szakad.

Csodálatos, hogy csak a parasztemberek látják az eget. Persze az úri ember nem egészen hisz benne; eltanulja azokból az átkozott verses könyvekből, hogy az ő mennyországa a kedvese szemeiben van, s így könnyíti meg magának, hogy azt minél többször meglássa egész pompájában. Hanem igazi mennyország, az csak a jámbor együgyű népnek van berendezve. Oda úr, úgy látszik, nem jut be. A közmondás is azt tartja, hogy „az úr a pokolban is úr” - de a mennyországban egy szóval sem említi soha, amiből önként következik, hogy ott nem is fordul az meg, ott nem ösmerik.

A mennylátók közül, akikkel én beszéltem, a legtöbb azt mondja, szólhatna ő többet is, de titokban kell tartania látomásait, mert ha kifecsegné, sohase láthatná többet az eget, így azonban még van rá lehetőség.

Legérdekesebb volt ezek között az öreg Csorba Ágnes, aki Gömörbe adta férjhez a leányát, sokat járt át vejéhez, és rendkívül szerette kis unokáját, Gyurit, kit néha magával hozott nyáron át, s ott futkározott a tót gyerekekkel falunkban. Én magam is ösmertem a kis Gyurit, s verekedtem is vele annak idejében. Mindig ő vágott engem földhöz.

Kellemes vénasszony volt Ágnes néni, s nagy tiszteletben részesült okos szavai, becsületessége s nemes erkölcei miatt. Egyetlen makula nem sok, de annyi se volt az ő jellemén s előéletén. Amolyan „asszony vicispánja” volt a környékbeli fehérszéknek, akinek néha bizony magok bíró uraimék is kikérték a tanácsát.

Hát egyszer egy pünkösdi reggelén azzal lármázta tele a falut Ágnes néni, hogy az éjjel, mikor megszomjazván, kiment a kútra, az eget látta kinyílni.

Hitték is, nem is, amint már szokás az ilyeneket, de ő csak váltig bizonykodott:

– Láttam, százszor is azt állítom, nem álmodtam. Nagy Gergely is ott ment a processzióban a sánta lábával. A megboldogult tiszteletes urunk is ott volt, nem a baldachin alatt,

csak közönséges polgári ruhában. Sőt itt süllyedek el egy álló helyben, ha nem igaz, a Gyuri unokám se hiányzott. Láttam őt is, szegénykét. Vörös lajbi volt rajta, kék pántlikás kalap s tulajdon az a csizma, melyet a múlt ősszel én csináltattam neki, mikor utoljára itt járt. Szegény kicsikém, hogy tipegett, hogy tipegett... mintha most is látnám.

– De hiszen a kis Gyuri él még, hát nem lehet az égben.

– Isten ments, hogy ott lenne... – kiáltott fel az öregasszony s szemei könnybe lábadtak... –, hogy ott lenne – tette aztán hozzá –, ahonnan én nem hozhatnám többé vissza.

Turáni Patrícia Fanny: Napfényes Koloska

– Képzelődes volt, Ágnes néni... – mondta neki a tanítóm.

– Nem, nem álmodtam. A kútnál állottam, s éppen a vedret húztam fel, mikor az a csodás látomány támadt. Hiszen persze, hogy nem lehet igaz, magam is elismerem, babonás sohase voltam – az istennek, jól tudom én azt, kisebb gondja is nagyobb annál, mint hogy nekem mennyei háztartása malasztját mutogassa – de meg az unokám, hála istennek, életben van, sőt mi több... ami még a leghihetlenebb, uram bocsáss, hogy kimondom, ott láttam az égi processzióban a néhai Mózes zsidó korcsmáros is, a kopott tarka nadrágjában, a simléderes sapkájában, pedig azt már csak lehetetlen, hogy bevegék. S ezen még mosolygott is Ágnes néni.

Hanem úgy harmadnapra, mint a villámcsapás, érte a hír Gömörből, hogy a kis Gyuri meghalt pünkösdi előtti szombaton. A látomány e ténnyel való ilyen összefüggésében fölbreszté kíváncsiságomat, s mikor a következő ősszel Rimaszombatba vittek iskolába, megállottunk Osgyánban, hogy néhai kis pajtásom után tudakozódjam szüleinél.

– Biz azt szegényt magához vette az Úr – szólta az anyja megtörve.

– Ugyan nem mondhatnák meg, hogyan lett eltemetve? Milyen ruhában?

– Piros lajbit varrt neki a szabó, hirtelen ahogy lehetett, és a kék pántlikás új pörge kalapját is vele temették szegénykével.

Éppúgy, mint a nagyanyja látta a processzióban.

Csodálkozva néztünk össze a tanítómmal, aki bosszankodva dűnnyögte aztán az úton, ahogy ő szokta magyarázólag:

– Egészen megzavar ez a dolog! De lássuk csak, mi következik belőle? Az, hogy a vén Ágnes csakugyan nem tudhatta az öltözetet. Tehát az efféle víziókban van valami rendkívüli is, ami igaz. És még mi következik? Az, hogy mikor Gyurit ott látta, ott volt, minélfogva ha ott látta a zsidó Mózes is, az is ott volt. S mindezekből mi következik? Az, hogy a zsidók mindenüvé bejutnak, még a mennyországba is. Szomorú, de igaz. No, és mire tanít ez bennünket? Arra, hogy már a mennyország se valami különös előkelő hely, s arra, hogy tehát legjobb

otthon lenni a saját édes hazánkban. Mert itt már tudjuk, hogy állunk. És a legvégül mi következik az egészből? Summa summarum az, igyekezzünk hosszú életűek lenni, hogy itt maradjunk. S hogy hosszú életűek lehessünk, tiszteljük atyánkat és anyánkat. Megértetted, fiacskám?

Így beszélt az én tanítóm egész Rimaszombatig következtetésről következtetésre ugorva (mert ezekben volt ő erős), én pedig folyton az eget néztem, várva, amint várom csillagos éjszakákon gyakorta most is, hogy hátha megnyílik, s meglátom még egyszer kedves régi jó ismerőseimet.

Jól esik tudnom, mióta öregszem, hogy megvannak valahol, és hogy együtt vannak.

Madách Imre: Angyalok kara

Szabadon bűn és erény közt
Választhatni, mily nagy eszme,
S tudni mégis, hogy felettünk
Pajzsul áll Isten kegyelme.
Tégy bátran hát, és ne bánd, ha
A tömeg hálátlan is lesz,
Mert ne azt tekintse célul,
Önbecsét csak, ki nagyot tesz,
Szégyenelve tenni másképp;
És e szégyen öntudatja
A hitványt földre szegzi,

A dicsőet felragadja, –
Ámde útag felségében
Ne vakítson el a képzet,
Hogy, amit téssz, azt az Isten
Dicsőségére te végzed,
És ő éppen rád szorulna,
Mint végzése eszközére:
Sőt te nyertél tőle dísz, ha
Engedi, hogy tégy helyette. –

(Az ember tragédiája)

Juhász Gyula: Rorate

A kéklő félhomályban
Az örökmécs ragyog,
Mosolygón álmodoznak
A barokk angyalok.

A gyertyák rendre gyúlnak,
A minisztráns gyerekek,
Mint bárány a mezőben
Csenget. Az árny dereng.

Hideg kövön anyókák
Térdelnek. Ifju pap
Magasba fölmutatja
Szelíden az Urat.

Derús hit tűnt malasztját
Könnyezve keresem.
Ó gyönyörű gyerekség,
Ó boldog Betlehem!

Dsida Jenő: December

A Gyermekek dicsőrete

Ti már nem hozhattok jóhírt nekem.
Ami jó van, magamtól megtaláltam
az erdőben, hol sok-sok este háltam
– s keresztelő Jánusként hirdetem.

Most járok hóban és halálra váltan,
ám ez számomra boldog kint terem;
a hófúvásban gyakran hirtelen
csak térdre hullok: Gyermekek találtam!

Goromba ágak az arcomba vernek,
de én megyek tovább, egy kis haranggal
viszem a drága hírt az embereknek:

Bennem van, íme, csengő és harangdal
és bennem van a legnagyobb, a Gyermekek –
a fényes jászol s valamennyi angyal.

Krúdy Gyula: Karácsony

A karácsony minden órájához más és más babona van kötve, és pedig keverve: jó meg rossz. Mintha e napon és éjen, amelyen a Megváltó született, minden jó angyal a földön járja elhínteni a sok áldást; s egyúttal minden ördög elszabadulna a láncáról, hogy ami átok van, azt az emberek fejére zúdítsa.

E napnak még az ételhulladék is varázserővel bír. A híres karácsonyi morzsa, amely szintén egy csomó kuruzslóorvosság főalkatrésze.

Aki az éjfél misén a Luca-székre áll, meglátja a boszorkányt.

Aki karácsonykor egy almát vagy diót fölvesz a földről, fekélyes lesz tőle.

Az asztal alá rejtett szakajtóba a kis Jézus száll be, azért szénával kell a szakajtót megtölteni.

A szakajtó alá kukoricát tesznek, ettől kétakkorára hízik az aprójóság; a szénától meg a lábas jószág.

Aki karácsony estéjén diót eszik méz nélkül, annak kihull a foga.

Karácsony éjjelén legjobban fog az ígézet.

Egy kivetett cérnagomolyagba lépni karácsony estéjén, kész Lázár-betegség.

Jegyzet

Nem sok hozzátoldanivalóm van a babonához. Mindnyájan ismerjük ennek a varázslatos éjnek különösségét. Élünk bár kis falvakban, ahol az istállólámpások bizonytalan fénye mutatja az utat az éjfél miséhez – vagy nagy városok fénylő utcáin haladjunk a vidám kedvű nép között, karácsony éjszakáján mindnyájan érezzük, hogy egykor gyermekek és ártatlanok voltunk. Ennek a régi boldog ártatlanságnak a visszatérő fényessége mutatkozik az arcokon, a szemekben, a hangokban. Játék, amely valamennyiünket megtréfál. Játék, amelyet mindnyájan szívesen játszunk. (Álmoskönyv)

Kuti Gábor felvétele

Csokonai Vitéz Mihály: Egy angyalhoz

Laura! külső kellemmiddel
Benned a virtus mi nagy!
Angyal vagy te, Laura, hidd el,
Hidd el, földi angyal vagy.

Az angyal szép és ártatlan,
Nem esmér semmi hibát:
Szíved és orcád mocsokatlan
Néked is: angyal vagy hát.

Az angyalok pillantása
Tüzes villámlást bocsát:
Ilyen szemed villámlása
Néked is: angyal vagy hát.

Mennyei hanggal pengetik
Az angyalok a hárfát:
Ily mennyei hang veretik
Tőled is: angyal vagy hát.

Az angyalnak szívenyhítő
Nektár tölti poharát;
Ilyen a te édesítő
Csókod is: angyal vagy hát.

Az angyalnak fényes szája
Élesztő szokat bocsát,
A te szép szácskád rózsája
Így meghat: angyal vagy tehát.

Dicső szépséggel emeli
Az angyal minden tagját:

A te termeted is deli,
Szép Laurám: angyal vagy hát.

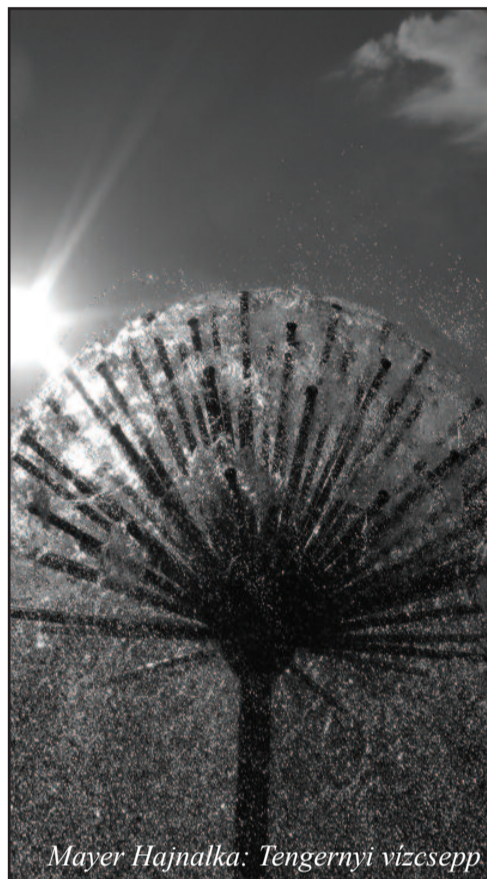
Ah, de az angyal eltűnik,
Nem mutatja orcáját:
Látásod is hamar szűnik;
Ebben is angyal vagy hát.

Úgyde az angyal egy nyomig
Kíséri ember nyomát:
Te is kísérelj holtomig,
Laurám, s légy angyalom hát.

Bátor egy angyalt se leljen
Lelkem a mennyben soha,
Egy angyal se énekeljen
Nékem ottan: semmi a'.

Csak te légy ott, én azoknak
Szűkit meg nem fájlalom:
Óh te a szép angyaloknak
Húga, földi angyalom.

(1794)

Mayer Hajnalka: Tengernyi vízcsepp

Hajós Anett: Borozó kacsák

Rainer Maria Rilke Angyal

Maradj nyugodtan, amidőn
az asztalodhoz ül az angyal,
kezed simítsa félre halkkal
a ráncokat a terítőn.

Csak egyszerű étkekkel áldozz,
ízlelje meg, ami maradt
s emelje tiszta ajakához
a mindennapi poharat.

(Kosztolányi Dezső fordítása)

Két angyali recept

Angyalok csókja

Hozzávalók:

olaj a sütéshez
6 dkg cukor
6 dkg liszt
20 dkg darált dió
3 db tojás
4 evőkanál tejszín
1 csipet só

Elkészítés:

A finomra darált diót a liszttel, a tejszínnel, csipetnyi sóval, a cukorral és a tojással összekeverjük, majd 20 percig állni hagyjuk. A diós masszából kiskanállal galuskákat szaggatunk és felforrósított olajban körül aransárgára sütjük.

Angyal torta

Hozzávalók 6 főre:

120 g liszt
370 g cukor
10 tojásfehérje
4 tasak citromlé
1,5 tasak sütőpor vagy 1 tasak borkősav (ebben az esetben a citromlé nem kell)

A díszítéshez:

3 dl habtejszín
5 dkg cukor
5-7 dkg kókuszreszelék
2 evőkanál málnaszörp
20 dkg málna

vagy más bogyós gyümölcs

Elkészítés:

A lisztet elkeverjük a cukor felével. A tojásfehérjét egy csipet sóval kemény habbá verjük. Ekkor tesszük bele a sütőport, a citromlevet, a cukor másik felét, és tovább keverjük magas fokozaton. Keverjük hozzá 3-4 porcióban a lisztes cukrot óvatosan.

Tegyük vajazatlan tortaformába, és előmelegített sütőben, elektromos sütőben alulról a második rácson, süsük 35 percig. A sütőajtót semmiképpen ne nyissuk ki. Vegyük ki, majd fejjel lefelé tegyük hűtőrácsra a tortaformában kihűlni. Ha kihült, műtsük ki a tortaformából. Verjük fel a tejszínt a cukorral. Vonjuk be vele a tortát. A kókuszreszeléket keverjük el alaposan a málnaszörppel, és hintjük a torta tetejére. Eh-hez például felhasználhatjuk a kókuszvízből visszamaradt reszeléket is.

Friss málnával tálaljuk.

Benedek Elek: A három arkangyal

Nagy volt az Úristen haragja, mikor Ádám és Éva az Ó parancsa ellenére is evett a tiltott fa gyümölcséből. Egyszeribe hívatta Gábor arkangyalt, hogy menjen a Paradicsomba s kergesse ki onnan Ádámot, s Évát.

Hej, meg volt szeppenve Ádám, mikor látta, hogy jön Gábor angyal! Mondta Évának:

– Vége a szép életnek, Éva, jön Gábor arkangyal, tüzes vessző a kezében! Az Isten küldi, hogy minket innen kikeressen.

– Ne félj – mondotta Éva –, ez a magyar angyal, majd elbánok én vele.

Hamarosan gazdag ebédet készített, leültette Gábor arkangyalt, cirókálta-morókálta, hízelkedett neki, etette-itatta, s csakugyan, mikor az ebédnek vége volt, Gábor arkangyal-

nak nem volt lelke, hogy ezeket a jószívű embereket kikeresse a Paradicsomból. Visszaszállott az égbe, s jelentette az Úrnak:

– Uram, küldj valaki mást, nem vitt rá a lelke, hogy kikeressem őket.

Hívatta az Úr mindjárt Flóriánt, az oláh angyalt. Lemegy Flórián, de már ettől csakugyan nem ijedtek meg. Alázatosan levette a széles karimájú kalapját, köszönt illendőképben. Aztán elmondta, hogy miért jött.

Ádám ráivallt:

– Van-e írás?

– Nincs – válaszolt ijedten Flórián, s kiszaladt a Paradicsomból, meg sem állott az égig.

– Látom – mondotta az Úr –, hogy a német angyalt kell

leküldenem, s leküldötte Mihály arkangyalt.

De már ettől megijedt Ádám is, Éva is. Körülfogták, hízelegtek neki, nagy ebédet csaptak, etették-itatták. Evett is, ivott is Mihály arkangyal, amennyi beléfert, de mikor az ebédnek vége volt, rájuk kiáltott:

– Mars hinaus!

Hiába kérlelték, hiába könyörögtek, nem engedett a német angyal, azt mondta:

– Muszáj!

Ádám és Éva kiszaladt a Paradicsomból. Azóta a muszáj a legnagyobb úr a világban.

Összeállította: Praznovszky Mihály

Négyszemközt dr. Veress Gábor professzorral

Adventi beszélgetés a szívkörházban a könyvbemutató után

A szívkörház főigazgató főorvosáról, Balatonfüred díszpolgáráról nemrég jelent meg a Balatonfüred Városért Közalapítvány kiadásában egy szép kiállítású könyv. Ezt a könyvet végigtanulmányozva, valamint a könyvbemutató beszélgetéseit meghallgatva nem kis várakozással készültem a beszélgetésre. Minél többet olvastam róla, minél többet érdeklődtem felőle, annál jobban vártam a személyes találkozást.

Meg sem kíséreltem felsorolni, csak a legfontosabbakat tekintetbe véve sem, munkásságának az eredményeit, gazdag életének fordulópontjait, mert ez lehetetlen feladat, s mert épp e célból született életútjáról a majd 250 oldalas, színes képekkel is gazdagon illusztrált kötet. Fogalmam sincs róla, valójában hány órából áll egy napja – mert, hogy nem 24-ből, az bizonyos.

Amikor bekopogtam, nem volt a helyén, a titkárságon közölték, hogy még tart a vizit – igaz, korábban érkeztem. Aztán a megbeszélte időpontban nyílt az ajtó, s a folyosóról bejött mosolygva invitált az irodájába. Ekkor eltűnt belőlem az elfogódottság, az izgalom, mert egész lényéből szeretetteljes várakozás és némi biztatás, valamint teljes nyitottság és nyugalom áradt felém. Gyermekéveit Pápán töltötte,

ahol orvos édesapja a háború utáni járóbeteg-szakellátás megszervezését végezte, majd később, a rendelőintézet és a kórház fűzője után igazgatóhelyettes lett. Veress Gábor itt járt iskolába, kiváló sportoló és tehetséges muzsikusz volt, s ő maga meséli, lehet, hogy a véletlen műve csupán – vagy talán inkább szerencse kérdése? – hogy nem közismert futballista vagy körülrajongott zenész lett belőle. A szerencséről faggatom, ugyanis nekem gyanús, ha valaki erre hivatkozik, kicsit a felelősség hátrításnak érzem mindig, de rögtön fölvilágosít: szerencse kizárólag akkor éri az embert, ha emellett minden tőle telhetőt megtesz az ügy érdekében, s ő mindig eszerint cselekedett. Igaz, sokszor került életében olyan döntési helyzetbe, amikor a következmények csak hosszabb idő elteltével derültek ki, nos, ilyenkor azért szüksége volt egy kis szerencsére is. És így volt ez akkor is, amikor – ahogy mondta – végképp „szögre akasztotta a csukát”, pedig első osztályú futbalcsapatok invitálták a soraikba, de ő elkötelezetten az orvosi hivatás mellett foglalt állást.

Pápán a városi kórházban kezdte meg a gyógyító tevékenységet, aztán – és itt megint a szerencsecsillagára hivatkozik – Budapestre került, a MÁV-kórházba. Egy korábbi riport kapcsán meg-

kérdezték tőle, pápainak vagy füredinek érzi-e magát, minthogy 1979-től az akkori főigazgató, Bősörményi professzor invitálására végleg Balatonfüreden telepedett le, s kezdett osztályvezető főorvosként szolgálni a szívkörházban. Rövid töprengés

tokat. Ismétlem önmagam: képtelenség felsorolni azt az eredménylistát, amit ez idő alatt az általa vezetett intézmény produkált a szívgyógyászat területén. Kérdezem tőle, mi az, ami segített neki ebben, miért éppen a füredi szívkörház vált világszerte

következménye ez, de első sorban talán a savanyúvíz gyógyereje, aztán az e köré kiépülő gyógyászati tevékenység, a város gyönyörű fekvése, remek mikroklímája játszott ebben szerepet. A világon kevés ilyen, kardiológiai szempontból komplex

nem lenne-e egyszerűbb elébe menni a bajnak? Mosolyog: persze, hogy egyszerűbb lenne, sőt, lényegesen olcsóbb is, de ez valójában nem az ő feladatuk, ebben nem tudnak igazán hatékonyak lenni. Véleménye szerint ebben a kérdésben a társadalmi fejlettség, az emberek tudati állapota és intelligenciája a döntő.

Amikor a szívgyógyászat jelenéről és jövőjéről érdeklődöm, egy rögtönzött, izgalmas előadás részese lehetek, s nagyra értékelem: szakemberként úgy tudja mindezt átadni nekem, hogy meg is értek. Érződik rajta, hogy ez az, amiről talán a legszívesebben beszél, ami a leginkább érdekli és foglalkoztatja, mert ebben él és dolgozik. Nyugodtan fogalmazhatok úgy is: ez az élete. De nem csak ez: a feltöltődés, a kikapcsolódás, a szeretett család – igaz, lányai már felnőttek és mindkettő a saját útját járja, de olyan meghatóan beszél róluk, mintha nap mint nap együtt lennének. S nem kevés büszkeséget és örömet vélek kicsendülni a hangjából, amikor a már megszületett és a születendő unokák kerülnek szóba.

Ismerősei állítják, azért ilyen egészséges, deris és fáradhatatlan, mert sokat sportol, és egyébként is egészséges életmódot folytat. En az gondolom – s szembesítem is a meggyőződéssel –, hogy

ez nem minden. Az ilyen mentalitás alapfeltétele a belső béke, a kiegyensúlyozottság, az, hogy jóban legyünk önmagunkkal. Elfogadja a felvetésemet, úgy érzi, ő mindezt a családból hozta, szép örökségként, s eleve így közelít a világ dolgaihoz.

A karácsony náluk is igazi, családi ünnep. Régen a szülőkkel, testvérekkel, manapság inkább már az utódokkal, azok családjával jönnek össze. Annakidején szenteste előtt mindig ő vitte sétálni a kislányokat, mialatt a felesége földíszítette a karácsonyfát. Viki lánya még kicsi volt, amikor egy alkalommal, rácsodálkozva a földíszített fára és eltelve az ünnepi hangulattal, megjegyezte: én azt gondolom, hogy a karácsony a legszebb ünnep a világon. Azóta is ennek szellemében ünnepelek. A vacsoránál hál' Istennek egyre több hely kell az asztal mellett, idén nyáron – a következő unokára készülve – már apróbb átalakításra is szükség volt a lakásban, hogy mindnyájan kényelmesen elférjenek.

Hazafelé ballagva egyre az elhangzottakon töröm a fejem, s nem vagyok biztos benne, hogy most már értem: mi minden kell ahhoz, hogy az ember ilyen gazdag és teljes életet élhessen – de talán egy lépéssel azért mégis közelebb kerültem a megoldáshoz.

Gaál Antal

Dr. Veress Gábor professor az eddigi életművét összefoglaló könyvvel, mellette Gubicza Ferenc, a Balatonfüredért Közalapítvány elnöke

után bevallotta, régebben mindig pápainak gondolta magát, de most már ez a város az igazi otthona. Az itt töltött több mint 30 esztendő, valljuk meg, igazi sikertörténet. Talán éppen azért, mert mindig alázattal, ugyanakkor végtelen elkötelezettséggel és hittel közelítette meg a rá váró felada-

elismert szívcentrummá? Véleménye szerint semmire sem jutott volna, ha nem ilyen lelkiismeretes és elkötelezett munkatársak veszik körül, akikre minden körülmények között számíthatott és építhetett. S hogy miért épp Füred tudta így kifutni magát ezen a téren? Nos, sok minden együttes hatásának a

helyet lehet találni, ahol a szívbeteg teljes körű kivizsgálása, szívkáteres és sürgősségi ellátása mellett jelen van a széleskörű rehabilitáció is.

Kíváncsi vagyok a véleményére, mik az orvostársadalom feladatai az oly sokat hangoztatott prevenció, vagyis megelőzés területén,

Helytörténet

Barátnőm és sorstársam – nevezte így a Balatonfüreden a háború után élt Georgievich Jocóné Markosy Böskét Csinszka, Vallomások Adyról c. 1919 és 1922 között írt önéletrajzában.

Több mint fél évszázada jártam Erzsébet nénihez angol órákra és Jocó bácsihoz németre Füreden a Vörösmarty utcái házukba. A szerbiai Versecről kerültek 1941-ben Budapestre, majd a gyermektelen házaspár 1949-ben Balatonfüredre költözött. Otthonukban történt találkozásaink, a nyelvórák valóságos szellemi műhelyek voltak. Böske néni akkor mesélte nekem, hogy ifjú korában Svájcban internátusban nevelkedett, ahol szobátársa és barátja volt Csinszka. Együtt olvasták Ady Endre leveleit és mint mondta: „együtt kuncogtak ezeken”. Boncza Bertal 1894-ben született. A Csinszka nevet Ady Endrétől kapta, a Csacsinszka rövidítése ez a becenév. Önéletrajzából idézünk: „1911-ben Svájcban, Lutryban a Genfi-tó partján egy leányinternátusban éltem. Tizenhat éves, egyetlen kislány. Apám Pesten élt, szép fiatal anyámat el-

vesztettem, amikor megszülettem. Tizedik évemig Nagyanyám nevelt Erdélyben, Apám csucsai birtokán. Tizedik évem-

Férjével, Ady Endrével. Jobbra: Csinszka önarcképe, amely rajz a Vaszary-villában Márfy Ödön festménykiállításán is látható

ben Pestre hoztak az Erzsébet nőiskolába, hol hat évig kínlódtam ... Az Erzsébet nőiskolából kerültem Svájcba. Adynak a nevét ismertem már. ... Végre félév multán barátom és sorstársam, Markosy Böske hazakerült az intézetből.”

Ő csempészte be Boncza Bertának a svájci intézetbe cukrok közé rejtve Ady Vér és arany és a Szeretném, ha szeretnének című kötetét, valamint egy Ady fényképet. Csinszka és Markosy

Böske Svájc után is jó barátnők maradtak, évtizedeken át leveleztek, egészen Csinszka haláláig.

A Magyar Nemzet c. lap az elmúlt több mint fél évszázadban többször is foglalkozott Csinszka önéletrajzával, a téglalakú, zöld vászonnal borított dobozban pihenő tizenegy pepita füzettel. Ruffy Péter, a Magyar Nemzet újságírója 1977-ben 22 részletben közölte az önéletrajzot, ami addig kiadatlan volt. Szenczációnak számított akkoriban ez a sorozat. A levelezési rovatban sokan szóltak hozzá. Dr. Pacher Kornélné,

Barátnőm és sorstársam – írta Csinszka

Márfy Anna, Márfy Ödön festőművész huga Ruffy Péterhez írt levelében írja: „Legjobb barátnőm Georgievich Jocóné Balatonfüreden sokat mesélt, mily odaadóan kutat Csinszka élete után. Szegény Georgievichné Markosy Böskét is elvesztettem, meghalt. Ő volt Csinszka szobatársa a svájci intézetben.”

Máshol pedig ezt írja: „Én Márfy Ödön húga vagyok, vagyis az én imádott Csinszka sógornője. Jobban szerettem őt, mint saját testvéremet. Sok-sok kedves napot töltöttünk együtt Szamóca utcai villájában.” A Füreden élt házaspár férfi tagja, Jocó bácsi találkozásunk idején (a negyvenes és ötvenes évek fordulóján) közel nyolcvan éves lehetett, én talán tizenöt. Lassú beszédű és mozgású, hajlott hátú kedves ember, feje és keze időskori tremor (Parkinson) miatt remegett. Jocó bácsiék gyakran jöttek délutánként Völgy utcai kertjükből haza a Vörösmarty utcába, a vasútállomás érintésével, ez volt a legrövidebb útjuk. Szüleim az állomás raketerülete melletti konyhakertünkben dolgoztak. Ők meg-megálltak, hasznos

kertművelési tanácsokat adtak. Barátság alakult ki, így kerültem aztán hozzájuk, nyelvtanárrá. Ezzel igyekeztek kiegészíteni szerény jövedelmüket. Jocó bácsi hasznos tanácsára ma is emlékszem. Elmondta, hogy fiatal korában, még a monarchia idején képviselő volt és Belgrádból utazott Bécsbe. Vett egy idegen nyelvű újságot és azt olvasta a vonaton. Az eseményeket ismerte, így könnyebb volt a szöveg megértése. Jó nyelvgyakorlás volt.

Georgievich Jocó a monarchia egyik nevezetes szerb nemzetiségű politikusa volt. 1959-ben Füreden halt meg, az arácsi temetőben nyugszik.

Böske, nekünk tanítványainak Erzsébet néni, csinos idős hölgy volt, akkoriban talán hatvan éves, középtermetű, arányos alkatú, inkább sovány, mindig nagyon ápolt, gyors járású, apró léptű és élénk beszédű. Nagyon érdekelték a füredi fiatalok társasági hírei, így igyekezve fiatalnak maradni. Tőle éveken át angolt tanultam, Jocó

bácsitól rövidebb ideig németet. Jocó bácsi még idős korában is szerelmes volt feleségébe. Ha éppen ő engedett be a kapun és láttuk Erzsébet néni a kertben tevékenykedni, gyakran mutatta nekünk, hogy még mindig milyen szép! Elizke néni (szerette, ha így szólítják) Marchesi nevezetű olasz dédapja

Mária Terézia idejében Nagyszebenben telepedett le. Édesapja a 19. században származott Pestre, ahol a MÁV igazgatója lett. Leányát először a svájci Lutryban neveltette, majd Angliában, ké-

sőbb pedig Párizsban. Erzsébet néni a Sorbonne-on tanult. Itt érte az I. világháború. Három napra a nagy francia forradalom történetéből ismerős Conciergerie börtönébe zárták. Innen közbenjárásra megmenekült és haza utazhatott. Versecen férjhez ment Georgievich Jocóhoz. Csinszkaival még Ju-

goszláviából is sűrűn levelezett. A II. világháború alatt budai lakásukban Csinszka emlékeinek egy jó része megsemmisült. Erzsébet néni 1965-ben halt meg. Arról álmodozott, hogy füredi Vörösmarty utcai kis villája egyszer a magyar-jugoszláv barátság, az írók alkotóháza lesz.

Csinszkaival megélt kapcsolatát a füredi Markosy Böske bizonyára megírta. Arról nem tudunk, hogy valaha és valahol megjelent volna ez a memoár. Bizonyára megvan. Értékes darabja lenne az irodalomtörténetnek, az Ady kutatásnak, ha még evlőkerülne, talán éppen Füreden.

Honti József

„Multunk mind össze van torlódva”

A rendszerváltás tanúi

A korszak történelem csinálói, Németh Miklós miniszterelnök és Pozsgay Imre miniszter voltak a vendégei a Hamvas Béla Asztaltársaság által szervezett estnek. A Társaság tiszteletbeli elnöke, Szócs Géza költő, államtitkár beszélgetett a vendégekkel az Anna Grand Hotelben.

„A kortörténet olyan, mint a betörtlen csikó, ha rosszul nyúlunk hozzá, rendszeren orra rúghat” – idézte a bölcsességet Pozsgay Imre Balatonfüreden a rendszerváltásról szóló beszélgetésen.

Pozsgay Imre 1976-tól 82-ig mint kulturális miniszter működött a Kádár-korszakban, majd kiszorították a hatalomból és a Hazafias Népfront élére került. 1988-ban tér vissza a kormányba, államminiszter Grósz Károly alatt és a Németh-kormányban is. Ő volt az első állampárti politikus, aki 91-ben az 56-os forradalmat népfelkelésnek nevezte, ugyanakkor 1956 után nem sokkal jelent meg Pozsgaytól olyan írás, amelyben elítélte a forradalmat.

„Szégyenkezve beismertem már többször, hogy volt idő, amikor nagy tévedésekkel bukdácsoltam a politikában, de nem volt haszontalan, mert később az eredeti neveltetésem, becsületérzésem, segítőkészségem került előtérbe. Későbbi életemmel hitelesítettem magam, megadta a sors, hogy önmagammal számolhatam el, nem várok mások elszámoltatására” – fogalmazott politikai múltjáról Pozsgay Imre.

Németh Miklós, a rendszerváltás előtti utolsó kormány 1988 novemberétől működő miniszterelnöksége alatt fogadták el azokat a törvényeket, amelyek biztosították a békés átmenetet Magyarországon. Újratehték Nagy Imrét és társait, megnyitották a határt a német menekültek előtt.

„89 májusában volt az a fordulópont, amikor meg tudtam győzni a pártvezetést, hogy a miniszterek jelöltélitási és felmentési jogáról mondjanak le, akkor hét minisztert tudtam kicserélni, ez volt az a pillanat, amikor a kormány önállóvá vált, ettől kezdve a parlamentnek

volt felelős, és nem a párttól kapott utasítást” – emelte ki legfontosabbként korabeli tevékenységéből a volt miniszterelnök.

A rendszerváltásról szóló est vendége volt Réti László ügyvéd is, aki családi kapcsolatai révén – apósa volt Kulcsár Kálmán jogtudós, szociológus, a rendszerváltó alkotmány kidolgozója, a Grósz-, majd a Németh-kormány igazságügy minisztere – mesélt erről a húsz évvel ezelőtti izgalmas korszakról. Kulcsár Kálmánnak, az volt a feladata, hogy a társasági törvény, a gyűlekezési és egyesülési törvény kidolgozásával megteremtse a többpártrendszer és a kapitalista gazdaság alapjait – mondta Réti László.

A balatonfüredi beszélgetés pikantériáját adta, hogy a napjainkban tervezett új alkotmányról Németh Miklós elmondta: „a rendszer-váltó alkotmányt húsz éve csak átmenetnek tekintették, nem gondolta volna, hogy az hat választást kibír. Azok pedig, akik az új alkotmányt ma sürgetik,

akkor lesöpörték a két-kamarás parlament és a köz-társasági elnök közvetlen megválasztására tett javaslatot, félve, hogy az MSZP jelöltje, Pozsgay Imre lesz a Magyar Köztársaság első elnöke”.

Érdekesség még, hogy az akkor Németh Miklóssal együtt dolgozó Pozsgay Imre most tagja az új alkotmányt író munkacsoportnak is. „A miniszterelnök hívott, hogy ötdömaggal segítsünk abban, hogy előterjeszthessék az új alkotmányt. Szakjogászok, politikusok, parlamenti bizottságok fogalmazzák majd meg, a mi dolgunk, hogy segítve őt, politikai tapasztalatainkat osszuk meg a miniszterelnökkel” – mondta Pozsgay Imre.

Az Úton a rendszerváltás felé címmel megrendezett nagy érdeklődést kiváltó beszélgetésnek januárban tervezik a folytatását, mert a kortársaknak, mivel átél-ték, a fiataloknak pedig, mivel történelem, lehet érdekes a húsz évvel ezelőtti korszak a személyes visszaemlékezések tükrében.

csorba

A Balaton és a hidegháború

Mit értünk történelmen és kik a valóságos alakítói? Hogyan vált Magyarország a német egység megvalósulásának és a vasfüggöny leomlásának egyik kulcsszereplőjévé? Mi történt itt a Balatonnál? Ezekre a kérdésekre keresték a választ a városban zajló kétnapos konferencia résztvevői.

– Húsz éve omlott le a berlini fal, lett vége a hidegháborúnak, amiben a

György, az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltárána főigazgatója. Németországban érdekes, mindezt jobban számon tartják, mint itthon. A magyar társadalom nem beszél a rendszerváltásról, mert a többségnek nemhogy nincs ezzel kapcsolatban heuréka élménye, de a társadalom több mint fele úgy gondolja, a rendszerváltás által semmivel nem lett neki jobb. Ha másért nem, ezért is kell minderről beszélni,

országának komoly, egész Európára kiható történelmi szerepe volt – teszi még hozzá Gyarmati György.

A városi múzeumban zajló konferenciát Doncsev András alpolgármester nyitotta meg, aki hangsúlyozta: a hidegháború óta felnőtt egy generáció, akinek semmiféle benyomása nincs erről a korról, ezért a kortanúk és a történészek felelősége feltárni előttük a történelmet, egyáltalán, tisztázni,

A németek jobban számon tartják Magyarország rendszerváltásában betöltött szerepét, mint itthon mi magyarok, hangzott el a konferencián

magyar polgároknak nagy szerepe volt. A vasfüggőnyt megsemmisítő német egység itt a Balatonnál valósult meg. A magyar átalakulás egyik gerjesztője volt a vasfüggöny elbontásának, mert a magyar átalakulás a lengyelrel együtt annál is gyorsabban zajlott, mint azt a keleti vagy nyugati nagyhatalmak szeretnék volna. Mindenki a politikára teszi a hangsúlyt a rendszerváltásoknál, pedig a polgárok sokasága vett ebben részt. Itt a Balatonnál nem törődve azzal, hogy a politika kettévágta Európát, évente tízezerrel találkoztak, kikerülve a hatalmat és a vasfüggőnyt az emberek megpróbálták normálisan élni, fenntartani a családi kapcsolatokat. Létrehozták a kis német egységet – fogalmazott dr. Gyarmati

meg aztán az is nagyon fontos, hogy hozzáférhetők ennek a kornak a történelmi iratai, hatalmas információ áll rendelkezésre, ezt fel kell dolgozni.

kik voltak az események alakítói. – A Vasary Viláiban látható Német egység a Balatonnál című, a kortanúk visszaemlékezéseit, hivatalos dokumentumokat és privát filmfel-

A Német egység a Balatonnál című kiállításához kapcsolódva a Pécsi Tudományegyetem Történet-tudományi Intézete, az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára és a Balatonfüredi Városi Múzeum ismeretterjesztő konferenciát szervezett, azzal a céllal, hogy politikai, gazdasági, kulturális illetve állambiztonsági szempontból bemutassa, hogyan vált Magyarország a német egység megvalósulásának kulcsszereplőjévé.

– Magyarország a huszadik században sokat vesztett európai történelmi-politikai súlyát tekintve, és ez a globalizációs folyamatban sem változott. A hidegháború felszámolásában azonban Magyar-

vételeket egyaránt bemutató kiállítás és ez a konferencia sokat segít abban, hogy közelebb jussunk a valóságos történelemhez – vélekedett Doncsev András.

www.balatonfured.hu

Meddig tart ötvenhat?

A Tihanyban élő Filotás Tivadar fejébe vette, hogy az ötvenhattól napjainkig terjedő időszakot papírra veti. Ugyan minek? – gondoltam, hiszen már-már könyvtárnyivá lett nemzettragédiánk lejegyzése. A könyv elolvasásával azonban fordult a véleményem. Igenis, kellene újabb polcok abba a jelképes könyvtárba.

Filotás Tivadar ugyanis nem kronologikus eseménysort ír le. Még a forradalom és szabadságharc jeles vagy éppen dicstelen személyiségei sem kerültek papírlapra. Mit tett hát, aminek következtében nem csekély önuralomra volt szükség, hogy olykor-olykor letegyem a könyvet, s visszatérjek napi robotomhoz?

Nos, írt. Egyszerűen: írt. Nem azt mondom, hogy Exupéry-féle szövegfolymot, de mindenesetre ugyancsak figyelemfelkeltőt. A „Huszárévágás” írója nem szépíró, nem hivatalos krónikás, hanem a mindennapok hétköznapi embere, aki éles szemmel, fokozatosan épülő kritikai érzéssel látta az ötvenhattól napjainkig ívelő (már amennyiben ez szabályos ívnek tekinthető!) eseménysort. Nem történelmet, mert ahhoz egyrészt hiányoznak a már említett konkrét (időrendszerinti) tételek; másrészt meg azért, mert lesznek még szép számmal olyanok, akik át akarják írni a fél évszázadot. Filotásnak pedig nem ez volt a szándéka. Ellenkezőleg! Úgy ír magáról, életének hol sanyarú, hol még sanyarúbb, majd igen lassan derűs

váló állomásairól, hogy a történelem állandóan ott lebeg a háttérben. Olykor alig érzékelhetően (hiszen Filotást Ausztriában és Németországban, biztonságos, ám a hírek fogadása szemszögéből nem egészen pontos, hiteles helyen érik a forradalmat kö-

nyvv becukása után, ugyanis Filotás Tivadar gyermekként hagyta el az országot. Talán épp ez a hirtelen egyedülív válás érlelte gondolkodó férfivá? Lehetséges, de az egészen bizonyos, hogy a kinti szabad szellem, a reá ható ideológiák, taná-

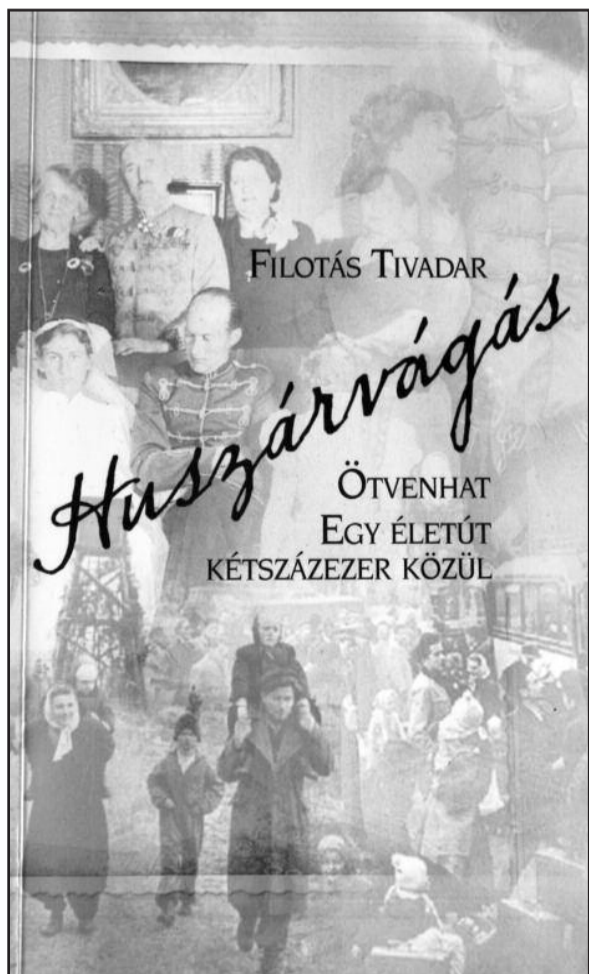
tévedés, melléfogás voltak a stációi. Mindezek már fejlogosíthatók arra, hogy papírra vesse megállapításait, bírálatait.

Persze nem szabad azt hinnünk, hogy csak a fentiekből áll össze a könyv. Száraz lenne, s olykor nehezen is követhető. Filotás nem esik ebbe a tévedésbe. Bátran vállalja egykori, de mai magát is. Úgy érezni sokszor, mintha a második pohár bor után üldögélnék Tihany egy kellemes szegletében, s társalognánk. Hagynánk magunkat is ugratni, de nem resztelnénk belecspini házigazdánkba, aki ezen felbátorodva egyre oldottabb lesz. Mondhatnám: naturalista. Nem obszcén. Inkább az úri fiú, aki tudtában van annak, ki is ő, s hallgatóit magához emeli. Mert utálja azt, ha valakire le vagy éppen felfelé kell néznie. Ő a szembeteintés embere, s ez menti hibáit is. Emiatt olvashatjuk úgy a könyvét, hogy abból nem a kérkedés szüremlik, hanem az önvállalás.

Éppen a fentiek miatt értelmetlen, ha a könyv erényeit és hibáit kezdjük mérlegelni. El kell fogadnunk, mert egy lezárt korszakot jegyzetel, amihez – pontosan Filotás szubjektivitása folytán – nincs jogunk hozzáfűzni ezt-azt. Föl kell tennünk a könyvespolcra, s bátran megmutatni érkező fiatal és kevésbé fiatal vendégeinknek!

Mindezt azért merem állítani, mert a címbe kérdésre – nem summás önkinyilatkoztatásként! – leírhatom a választ: máig...

Zatkalik András

vető események), máskor nagyon markánsan. Magyarázza ezt a könyv szokatlan formátumú alcíme is: Ötvenhat Egy életút a kétszáz ezer között.

Érthető ez a bizonytalanság a

rok, iskolatársak, barátok, ismerősök mind-mind olyan elemet adtak személyiségének fejlődéséhez, aminők kikényszerítették az egyéné válást. Olykor buktatókon keresztül is, melyeknek

Nincs nálam a bölcsek köve

(Folytatás a 3. oldalról.)

Az erőket részben ide kell koncentrálnunk. Nagyon fontos emellett az Anna-bál is, hiszen a város egyik meghatározó rendezvénye, azonosítják Füreddel, és természetesen sorolhatnánk még jó néhány programot. Egyelőre kiaknázatlan lehetőségek vannak a gyógyvíz-wellness és konferencia turizmus terén, azon kell dolgoznunk, hogy ezt érvényre juttassuk.

– Néhány hónapja dolgozik a városban, nem helyi lévén kevesen ismerik, ráadásul szavazati joggal nem ren-

delkező külsőként került be a képviselő testületbe. Képes lesz érvényre juttatni elképzeléseit?

– A nagy nemzetközi vállalatoknál bevett szokás, hogy stratégiai pozíciókban történő változásoknál az esetek döntő többségében kívülről hoznak új szakembert, mert jobban rálát az adott helyzetre, más a szemléletmódja és egy másik környezetben szerzett tapasztalatát érvényesíteni tudja. Bár a gyerekkorom óta rendszeresen járok Füredre, hiszen itt szöleszkedtünk, borászkodtunk, mégis kívülről érke-

zőnek számítok a városban, de mindannyian ismerjük Illyés Gyula sorait: „Azt, hogy a nép fia vagy, igazolnod, sejh, ma nem azzal / Kellene: honnan jössz, – azzal, ecsém: hova mész!” Úgy érzem a képviselő-testület támogat, bizalmat szavazott, ami nagy erőt ad számomra. Egészséges a politikai légköre a városnak, erős és összetartó szellemiséggel uralkodik. A családdal leköltöztem Balatonfüredre, már itt élek. Van feladat bőven, de érzem magamban elég kitartást és lendületet hozzá.

www.balatonfured.hu

Ringatóval az Egyesült Államokban

„A tudat alatti magyarság első talpköve a nyelv, a második a zene”

(Kodály Zoltán)

Az amerikai magyar közösségek meghívására érkeztem férjemmel az Egyesült Államokba novemberben. A New York-i látóvalok megtekintése mellett fő célunk zenei anyanyelvünk fejlesztése az amerikai magyar közösségekben.

Az első állomás New Jersey volt, ahol a Szent István Magyar Iskolába látogathattam el. Lehetőségem nyílt arra, hogy bemutassam a 0-3 éves korú gyerekeknek, szüleiknek, illetve foglalkozásvezetőknek a Ringató programot. Az óvodáskorúak részére pedig zeneóvodás foglalkozást tarthattam, sok magyar mondókával, játékkal, énekkel, élő hangszerebmutatóval.

A New Jersey-i magyarok nagy szeretettel fogadtak, és mindent megtettek azért, hogy megfelelő körülmények között csendülhessenek fel magyar népdalaink. Sok kedves, mosolygós családdal tölthettünk el egy felejthetetlen napot, akik nagy áldo-

zatot vállalnak azért, hogy nyelvünket ápolják, hagyományainkat őrizzék. A második állomásunk a New Brunswick-i Magyar közösség volt, ahol több napot töltöttünk. Megismerkedhettünk a helyi magyar közösség vezetőivel, egyházi vezetőkkel, és hagyományápoló magyar családokkal.

Betekintést nyerhettem az Aprókfalva Magyar Óvoda életébe, és a helyi Széchenyi Magyar Iskola programjába. Felemelő volt együtt énekelni az apró gyermekek szüleivel, akik őrzik és ápolják a magyar nyelvet és kultúrát gyermekeik számára. Megható volt együtt mondókázni, ölbeli illetve magyar népi játékokat játszani, a még járnai is alig-alig tudó vagy óvodás apróságokkal.

Az este folyamán több száz fős magyar közösségnek énekelhettem el gyönyörű A Csitári hegyek alatt című népdalunkat, majd közösen énekel-tünk ismertebb népdalkin-

Rábaközi Rita novemberben járt New Yorkban

A legkisebektől a legnagyobbakig bemutatta ének-zene módszerét

Több százan énekeltek együtt Ritával az A Csitári hegyek alatt c. népdalt

cseinkből, több szólam-ban is. Vasárnap közreműködhettem a magyar

nyelvű katolikus szentmisen. Ezek a családok féltve ör-

zik magyar kincseinket, büszkébbek magyarságukra, mint az itthon élő

magyarok. Hiszen nekik nem természetes a magyar beszéd, hanem mindennapi küzdelem, hogy nyelvünk fennmaradjon egy nagy, soknyelvű országban.

Szeretnék itthon az iskolákban is olyan csillogó szemű, teli torokból énekelő magyar fiatalokat látni, akik büszkék magyar népdalainkra, magyarságukra, vallásukra, erkölcsi értékeikre, és olyan 10-18 éves fiúkat, akik könnyezve énekelik a Magyar Himnuszt.

A lehetőségért szeretnék köszönetet mondani az iskolák vezetőinek, a Hajdú-Németh és Gorondi családnak, valamint Simon Kingának és édesanyjának.

Rábaközi Rita
www.ringato.hu

A helyi alkotók ajándéka

Rohanó világunkban nehéz feladat a kultúra, a művészet eszközeivel harcolni, küzdeni a fennmaradásért, az elismerésért. Éppen ezért, különleges megbecsülést érdemelnek városunk művészei, akik itt élnek közöttünk, nap mint nap találkozhatunk velük, ugyanolyanok, mint mi, tele gondnal, problémákkal, amelyeket meg kell oldaniuk. A művészember csak abban különbözik a többi halandótól, hogy a művészete a kifejező eszköze, ott mondja el, alkotásain keresztül, hogy milyen bánata, öröme van. Tehetségükkel, talentumukkal nemcsak önmaguknak, hanem másoknak

– nekünk is örömet szereznek. A Füredi Művészklub tagjai minden évben a karácsonyi ünnepek előtt műveik legjavát nyújtják át nekünk ajándékként a Polgármesteri Hivatal Folyosó Galériájában kiállított közös tárlatukon. A művek csak látszólag hallgatnak, azzal beszélnek hozzánk, hogy különféle érzelmeket váltanak ki belőlünk. Természetesen a Balaton-felvidéken élő alkotók a mindig változó, csodálatos tónuszában élnek, nem akarnak, és nem is kell kikerülniük bűvköréből. Azoknak a művészeknek az alkotásaiban is, akik nem festők, nem tájkép-

festők, rejtetten megjelenik a Balaton. Hiszen, hol máshol találkozhatnánk ilyen színvonalú, színorgival, mint a Balaton mellett.

A kiállítást *Doncsev András* alpolgármester nyitotta meg, aki az esetvonások csodájáról beszélt. Arról a csodáról, hogyan kapcsolja össze az embereket a művészet szeretete. A kiállítás megnyitójának hangulatát *Angyal Boglárka*, *Csincsi Ferenc* és *Udvári Dániel* zenei aláfestése tette még ünnepélyesebbé. A művek január 10-ig tekinthetők meg a hivatal nyitvatartási idejében.

Hanny Szabó Anikó

Dalkörök találkozója Füreden

Balatonfüred Városi Művelődési Központ keretén belül működik a Kék Balaton Nyugdíjas Klub és Dalkör, amely hosszú évek óta lehetőséget biztosít a városban élők számára, hogy időskori éveiket szebbé és tartalmasabbá tegyék. A klub keretén belül működő dalkör munkáját a helyi önkormányzat segíti, támogatja.

Ez évben november hónapban a Klub és Dalkör meghívására érkezett Bala-

tonfüredre a Tapolca-Diszel és a Csobánc népdalkör, továbbá Alsóörsről a Sirály Nyugdíjasklub. A résztvevőket *Baán Beáta*, a Művelődési Központ vezetője köszöntötte, röviden értékelte a füredi Dalkör munkáját, melyet *Bónyai Mária* zenetárnámó nagy lelkesedéssel vezet.

A dalkör 15 éve működik, napjainkban már állandó fel-lépőknek számítanak Füred város rendezvényein. A népdalok közös éneklése pozitív hatást gyakorol a szemé-

lyekre és közösségekre egyaránt, felelősséget, kötelezettséget jelent a résztvevők számára. Heti rendszerességgel tartják próbáikat, melyen általában 20-25 fő vesz részt, éves szinten a fellépések száma 10-15 különböző helyszíneken.

Mindhárom dalkör rövid műsort adott, továbbá közösen énekeltek, elsősorban Horváth Károly népdalgyűjtő, ének-zenetanár gyűjtéséből szabolcsi és zalai dalokat.

Kincsesné L. Zsuzsa

Nyugdíjas rendőr találkozó

A hagyományokhoz híven ebben az évben is megrendezték – a Balatonfüredi Rendőrkapitányság illetékességi területén nyilvántartott nyugdíjas kollégák részére – 2010. november 18-án Balatonfüreden az Astoria Étteremben a nyugdíjas találkozót.

redi Rendőrkapitányság munkájáról, az eltelt egy év fontosabb eseményeiről. A rendezvény meghívott vendége volt *dr. Hajba Csaba*, a Vagyonvédelmi Közalapítvány kuratóriumának elnöke is. A Vagyonvédelmi Közalapítvány 18 éve anyagi támo-

felidéztek régi emlékeiket, előkerültek a régi sztorik, és jó hangulatban beszélgettek a találkozó résztvevői.

A rendezvény idején is elérte célját, hiszen a múlt és a hagyományok tiszteltben tartása lehet csak alapja a sikeres jövőnek. Nyugdíjasaink a követ-

Regdon László alezredes, jobbról dr. Hajba Csaba a nyugdíjasokkal

A meghívott 77 nyugdíjas közül 27-en vetek részt a rendezvényen. A megjelent „nagy elődök” *Regdon László* rendőr alezredes, kapitány (akkor még kapitányság-vezető-helyettes) köszöntötte, majd rövid tájékoztatást adott a Balatonfü-

gátást nyújt a rendőrségnek, a nyugdíjas találkozó lebonyolításához is hozzájárult támogatással, továbbá két nyugdíjas kollégának nyújtott át egy-egy 5000 Ft-os vásárlási utalványt.

A finom ebéd elfogyasztását követően a jelenlévők

kező összejövetel megrendezését várva távoztak a rendezvényről, ami a szervezők és a támogatók áldozatos munkáját dicsérette.

Szekeres Kornél
rendőr szds.
megelőzési főelőadó

Példamutató múlt, sikeres jelen, reményteljes jövő 25 éves jubileumát ünnepelte az Eötvös iskola

Huszonöt esztendővel ezelőtt, november 5-én avatták fel az akkor még III. számú Általános Iskola nevet viselő épületet. Az intézmény 1989. május 19-én vette fel Eötvös Loránd nevét, a jeles eseményre Gyurkovics Tibor Avatóverset írt, az ünnepséget megtisztelte jelenlétével Pozsgay Imre is. Az udvaron álló névadó szobrot – Borbás Miklós alkotását – a következő évben avatták fel. A negyed százados jubileum alkalmából huszonöt napos program-sorozatot rendeztek, amely egy színes gálaesttel zárult november 25-én.

Huszonöt év történelmi távlatban nem nagy idő, egy ember, egy iskola életében viszont igen nagy idő – mondta a gálaműsoron köszöntő beszédében dr. Bóka István, polgármester. Akkoriban az emelkedő számú nemzedék tette indokolttá egy új iskola megnyitását. Ma

Balatonfüreden éves szinten 120-140 gyermek születik, ez a szám a város lakosságához képest csekély. Az Eötvös iskola elismert, reprezentatív iskolája lett Fürednek. A város eredményes pályázatának köszönhetően a főépület jelenleg teljes felújítás alatt áll, erejét azonban nem a falaknak, hanem a benne lévő gyerekeknek és tanároknak, az itt folyó komoly munkának köszönheti – hangsúlyozta a polgármester. Az ünnepélyes gálán Diószeghy Leopoldina, iskolaigazgató visszaemlékezést tartott. A városban elsőként vezették be a szakosított tantervű német nyelvoktatást, később az informatikaoktatás és az angol nyelv szakosított tanterv szerinti oktatása is hasonlóan komoly hangsúlyt kapott. Az évek során kialakultak az iskola hagyományai, szokásai, amelyekből a mai napig sokat megőriztünk. Az út-

törő élet megszűnésével meg kellett találnunk a közösségi életre, az erkölcsi életre, a hazafiasságra nevelés új színtereit. A nevelőtestület, a diákönkormányzat, a szülői munkaközösség együttes munkájának köszönhetően igyekeztünk a megfelelő magatartási, cselekvési normákat kialakítani. Az intézmény életében mérőföldkönek számított a 2007-es esztendő, a tanévnyitó ünnepélyen Bajnai Gordon és dr. Bóka István felavatták a várva-várt új szárnyat. 2008-ban megtörtént a tornaterem padlózatának cseréje, ezzel egyidejűleg megújultak az öltözők is. Az eredményes iskolához azonban nem elég a jó tárgyi feltétel, sokkal inkább szükséges az erős hivatástudatú, ki-művelt nevelőtestület – hangsúlyozta az igazgató asszony. A tantestület viszonylag állandó, közülük sok a többdiplomás. Valamennyien fontosnak tartjuk

a pedagógiai megújulást, az új szakmai irányzatok megismerését az eredményesebb, a tudatosabb nevelő-oktató munkához. A hozzáadott magas pedagógiai értékről tesznek bizonyosságot az országos kompetenciamérések, a versenyek eredményei, a középiskolai felvételi mutatóink. Mindehhez természetesen kellenek a gyerekek, akiket oktatathatunk, felkészíthetünk a következő iskolafokozatra. Iskolánk múltja példamutató, jelene sikeres, jövője reményteljes – vélekedett az intézményvezető. A jó hangulatú gálán fellépett az iskola mintegy hetven tanulója. A diákok ezen az estén zenés, táncos, prózai előadásukban mutatták meg tehetségüket. Az ünnepség végén a város oktatási és kulturális intézményeinek képviselői is köszöntötték a születésnapját ünneplő Eötvös Loránd Általános Iskolát.

Szücs Zsuzsanna

25 éve voltam elsős...

Mintha tegnap lett volna. Kicsit úgy érzem, én magam is a jubileum része vagyok: éppen 25 évvel ezelőtt, 1985 szeptemberében léptem át először az iskola küszöbét. Épphogy betöltöttem a hatodik életévemet, máris az iskola falai között találtam magam. Emlékszem, hatalmas, piros iskolatáskám mat büszkén cipeltem, és már a második napon egyedül mentem iskolába. „én már nagy vagyok” címszóval. Kezdetben anyukám titokban mindig elkísért, a távolból figyelte apró lépteimet, bár ezt csak hosszú évek múlva vallotta be nekem. Emlékszem a szőke, copozai előadásukban mutatták meg tehetségüket. Az ünnepség végén a város oktatási és kulturális intézményeinek képviselői is köszöntötték a születésnapját ünneplő Eötvös Loránd Általános Iskolát.

iskolapadon arra hajtottuk le fáradt fejünket. Eleve nem él előttem az újonnan épült „spenót” iskola, amit színe után azonnal csúfnévvel illettünk. És sorra jönnek az emlékek: a tanító néni, az ünnepségek, a kisdobos és úttörő egyenruhánk, a Mókus örs és még sorolhatnám. Részese lehettem az iskola névadó ünnepségének, emlékszem Pozsgay Imre bácsira és Gyurkovics Tibor íróra is. A kezdetektől fogva rendszeres és lelkes szavalója voltam az iskolai ünnepélyeknek, később pedig az énekkar oszlopos tagja lettem. Nagy sikerű fellépéseinket házi videofelvételek őrzik. Furcsa volt hallani és látni a jubileumi gálán a Muzsika hangja című musical „Dó, ré, mi” dalát, amit pár évvel ezelőtt még mi adtuk elő. Kicsit össze is szorult a szívem a zene hallatán, és láttam magam, mint „dó” hang vigan énekelni a színpadon.

Ahogy az ünnepi beszédekben elhangzott, az Eötvös iskola már akkoriban valóban egy reprezentatív iskola volt. Mély és alapos tudást kaptunk, a német nyelvet olyan szinten sajátítottuk el az általános iskolai évek alatt, hogy még a középiskola idején is vigan megéltünk belőle. Örömmel emlékszem vissza a germeringi és a castricum utazásokra, a vidám és önfeledt nyári táborokra, osztálykirándulásokra, farsangokra és megannyi rendezvényre, amelyeket a „spenótos” évek alatt éltünk át. A gálaesten szívmengető érzés volt találkozni egykori osztályfőnökömmel, az igazgató bácsival és tanítóimmal, akiktől az első útravalókat kaptam. Egyes érzések kavargtak bennem, mintha megállt volna az idő, és újra kisdiaák lettem volna. Csak a 25 évvel ezelőtti elsős osztálytársaimat hiányoltam a közönség sorából...

Mikusz Zsuzsi

Széchenyisek Törökországban

A balatonfüredi Széchenyi Ferenc Kertészeti Szakképző Iskola és Kollégium diákjai és tanárai a Tempus Közalapítvány által meghirdetett Comenius pályázat keretében a közelmúltban érkeztek haza törökországi útjukról.

Öt tanuló – Horváth Márk és Hoós Melinda tanárok kíséretében – a helyi gimnázium vendégként közel egy hetet töltöttek novemberben a törökországi Torbaliban. Az utazás egy kétéves projekt első állomása volt, amelyben a magyarok és a törökökön kívül cseh és német iskolák vesznek részt. A törökországi látogatás egyben együttműködés is, célja az adott ország fiataljainak szabad-

Magyar, török, német és cseh diákok vesznek részt a programban

Öt széchenyisi diák és két tanárunk járt Törökországban

idős tevékenységének feltérképezése. Az összegyűjtött tapasztalatokat

majd a második év végén egy ötnyelvű könyv formájában mutatják be, ez-

zel is segítve az országba látogatókat. A kezdeményezés másik, szintén fon-

tos célja, hogy a résztvevő diákok idegen nyelvi ismereteiket autentikus környezetben tudják próbára tenni, elmélyíteni. Az érdemi munka – a kérdőívkészítés, azok kitöltése és kiértékelése – mellett természetesen színes és változatos programok is élvezetessé tették ottlétünket – osztotta meg velünk élményeit Horváth Márk, az egyik kísérő tanár. Vendégül láttak minket a helyi diákok családjai, ellátogattunk Ephesusba, az ókori romokhoz. Megtapasztalhattuk egy török bazar forgatagát, jártunk az ország harmadik legnagyobb városában, Izmirben, a bátrabbak pedig még a tengerben is megmártózhattak. Az út során a diákok között barátságok szövődtek, amelyek jó alappal szolgálnak majd a további közös munkának.

Sz. Zs.

Radnóti diák meséje a díjazottak között

Negyedik alkalommal hirdette meg a budapesti Pataky Művelődési Központ az Írjunk együtt mesekönyvet! elnevezésű pályázatot, amelyhez hagyományosan illusztrációs verseny is kapcsolódik. A pályázat díjkiosztóját az október 9-én megrendezett Országos Mese fesztiválon tartották.

2010-ben összesen 950 mese és közel 500 rajz érkezett hazai, erdélyi, szlovákiai és szerbiai alkotóktól. A Pataky Művelődési Központ kezdeményezésének sikerességét az is jelzi, hogy érkeztek mesék Amerikában, Németországban, Ausztráliában élő magyar alkotóktól is. A meseírókat három kategóriába osztva díjazták, a gyermekek első kategóriájában a 6-12 évesek, a második kategóriában a 13-18 évesek, és a harmadik kategóriában a felnőtt alkotók művei kerültek a

Öry Fanni meséje ebben a könyvben jelent meg

zsűri elé. Az alkotók számára az igazi elismerést az jelentette, hogy műveik bekerülhettek Az én mesém című mesekönyvbe, amely évről-évre a legkiemelkedőbb pályaművekből tevődik össze. A pályázaton Balatonfüred is képviseltette magát,

Öry Fanni, a Radnóti Miklós Általános Iskola hetedik osztályos tanulója szép sikert aratott, Az ezer gyöngyszem című meséje megjelent Az én mesém című mesekönyvben. Öry Fanni meséjét következő számunkban olvashatják.

Szücs Zs.

Advent a Bem iskolában

A Bem József Általános Iskolában rendkívül fontosnak tartjuk a tanórák védelmét, de az új ismeretek szerzésére a közelmúltban a tanórán kívül is lehetőség nyílt – tájékoztatta lapunkat Köz Kádi Sarolta, iskolaigazgató. A tanulók szívesen vettek részt a Városi Múzeum foglalkozásain. A 4. 5. és 7. osztályosok számára a kiállított tárgyakhoz, megjelölt témákhoz kapcsolódó feladatokkal elevenedett meg a XIX. század történelme, földrajza, gazdasága. A Bartók Rádió egykori zenei szerkesztője Mi is tudunk mu-

szikálni című vetélkedőjével még a karnagyok vezényletét is kipróbálhatták a résztvevők. Advent a várakozás ideje, a Bem iskolában hosszú évek óta őrzik az ehhez kapcsolódó hagyományokat. Advent idején minden reggel csengő dallamok jelzik az osztályok számára, hogy csendesedjenek, halkuljanak el. Ilyenkor az osztályok képviselői reggelente kinyitnak egy-egy ablakot a minden évben megújuló iskolai adventi naptáron. Idén havas házikó ablakait nyitogatják a várakozó gyermekek – ami a rajztanáruk és a diákönkor-

mányzat vezetőjének keze munkáját dicséri –, így maga a naptár is meglepetés a gyerekek számára. Az ablakok mögött vagy egy osztály vagy egy szép vers szerepel. Ha osztály rejlik az ablakban, akkor annak tanulóit apróbb édességeket kapnak. Ha pedig vers bújik meg mögötte, a karácsonyvársának hangulatában felolvassák azt. December hónapban minden évben megrendezik az adventi vásárt is, ahol az ügyes kezek szakkörön készült szebbnél szebb díkmunkákból lehet válogatni.

Szücs Zs.

Az ACRO Dance SE külföldi sikerei

BÉCS
Felnőtt női nagyformációs világbajnokság, november 27.

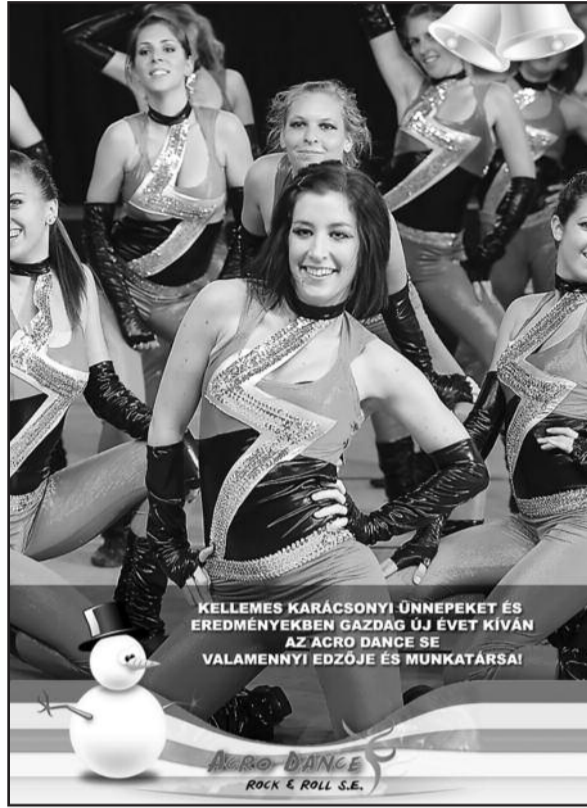
Lehengerlő produkcióval szerezte meg a világ legjobb 8. helyét felnőtt női nagyformációs kategóriában a korábbi Európa-bajnoki 4. helyezése után az Acro Dance SE Acro Sock formációja. Egyenes ágon jutott a negyedöntőbe és utána középdöntőbe, 36 formációból a 8. helyen végzett!

A formáció tagjai: Ágoston Anna, Benedek Dóra, Biermann Luca, Brandl Tünde, Bóta Krisztina, Cseh Diána, Floidl Krisztina, Kiss Szimóna, Kozits Szabina, Lőrincz Lídia, Madár Eszter, Radnóti Mária, Rajnai Barbara, Rozgonyi Ágnes, Simon Krisztina, Tósoki Fanni. Edzőjük: Tromlerné Ruzs Rita.

KARLSRUHE
Junior lányformációs világbajnokság, november 20.

2010. november 20-án rendezték meg Németor-

szágban, Karlsruheban a Junior Lányformációs Világbajnokságot. Egyesületünkől az Aranycsapat

(Gold Team) – akik a 2. legjobb magyar formációként jutottak ki – képviselheték Magyarországot,

Balatonfüredet. Az Aranycsapat formációnk a 8. helyen végzett, ami kiváló eredménynek számít,

tek a legjobb eredményekért.

GRAZ
Junior lányformációs Európa-bajnokság, 2010. december 4.

Kiváló teljesítményt nyújtott ismét az Aranycsapat (Gold Team) junior formációs csapat 2010. december 4-én, Grazban az Európa-bajnokságon. A selejtezők és a középdöntő után továbbjutó Aranycsapat végül az 5. helyen végzett az Eb-n. 8 ország (AUT, BIH, CRO, CZE, GER, HUN, POL, RUS) 21 legjobb formációja versenyzett a legjobb helyezésekért. A formáció tagjai: Lenovics Vivien, Biczi Anita, Dongó Vivien, Ender Eszter, Lakner Diána, Hajdu Ramóna, Oszter Anna, Nemes Sára, Papp Nikolett, Rezván Nikolett, Rédey Eszter, Told Lilla. Edzőjük: Benedek Dóra. Mindkét formáció kiváló tánceljesítményét láhtatták a fürediek az Acro Dance SE hagyományos Karácsonyi Gáláján.

- se -

Francia ellenfél a KEK-ben

Az első kört sikerrel vették a füredi kézisek

Kettős győzelemmel jutott tovább a Balatonfüredi KSE moldáv ellenfelével szemben, így ők várhatták a sorsolást a nemzetközi kupában.

Nem volt egy súlycsoportban a BKSE és a HC Olimpus, hiszen 55:35-ös összesítéssel, magabiztosan továbblépett a Sótanyi le-

gényesség. Mindkét mérkőzést Balatonfüreden játszották. Legelőször a „hazai” mérkőzésen diadalmaskodtak 27:16-ra, majd másnap az „idegenbeli” találkozójukon 28:19-re nyertek.

A fürediek izgatottan várták soron következő ellenfelüket a KEK legjobb tizenhat csapat között. A francia bajnokság bronzérmese,

Tremblay tavalgy a negyedöntőig jutott ugyanebben a kupasorozatban. A legelső mérkőzésre február 19-20. hétvégén kerül sor Franciaországban, majd egy hét múlva Balatonfüreden lesz a visszavágó. Legismertebb játékosuk Sebastiaan Oster-tag, aki világbajnoki címmel büszkélkedhet.

Sz.P

Áldatlan állapotok a sportlövőknél

A sportlövészet sohasem tartozott a népszerű sportágak közé, de az elmúlt években még inkább népszerűségét veszítette Veszprém megyében, így Balatonfüreden is.

– Az elmúlt években jó néhány Veszprém megyei klub megszűnt, de szerencsére ez bennünket egyelőre nem érint – mondja keserűen Ottlecz Károly ügyvezető. Kulturálatlan körülmények között, hetente egyszer találkoznak a füredi sportlövők. Az utánpótlás helyzete sem megoldott, hiszen a látogatottság nem túl biztató. Ottlecz Károly jó érzéssel tekint vissza az MHSZ-s időszakra, hiszen jó néhány sportlövő onnan került ki, és a mai napig hódol szeretett sportágának. Komoly, nagy eredményeket nem

szívében található a lőtér. – Pár évvel ezelőtt megszűnt a tűzfegyveres sportlövészet, mert a rendőrség nem tartotta megfelelőnek a körülményeket. Most már csak légfegyveres lövészet folyik, de ennek sincs meg az alapfeltétele, mégpedig az elektromos pálya, ami behozza a lölapot. Sajnos mosdó és öltöző sem áll a rendelkezésünkre, így meg lehetesen mostoha körülmények között edzünk. Hat lőállás van, de eddig nem fordult elő, hogy valaki esetleg nem tudott gyakorolni, hiszen a látogatottság nem túl biztató. Ottlecz Károly jó érzéssel tekint vissza az MHSZ-s időszakra, hiszen jó néhány sportlövő onnan került ki, és a mai napig hódol szeretett sportágának. Komoly, nagy eredményeket nem

produkáltak idén, de az ügyvezető szerényen megjegyzi, hogy Bakonyszenteslázslón a dobogó legfelső fokára állhatott, míg Zircen a fia második lett. – A családban nagy tradíciója van a sportlövészetnek. Feleségem is indult a bakonyi versenyen, ő bronzéremmel büszkélkedhet. Sajnos a fiatalok nem szerepeltek valami fényesen, de ez talán érthető, hiszen nehéz jól teljesíteni, ha nincsenek meg a feltételek. A fiatalok az Eötvös iskolából kerülnek hozzánk. Huszonhárom fős a taglétszámunk. Minden-keppen szeretném megemlíteni a tavaszi házi versenyünk eredményét. Hanzsér Péter első lett, őt Csóri Szabina követte, míg a dobogó harmadik fokára Csillag Patrik állhatott.

Szendi

Hagyománytisztelő intézmény Füreden

Idén is sikeres évet zárt a Balaton Szabadidő és Konferencia Központ. Majer Tamás igazgató szívesen mesélt az elmúlt évről.

– Továbbra is hűek maradtunk magunkhoz, hiszen a jól bevált programokkal színesítettük ebben az évben is a sport és kulturális életet – kezdi a beszélgetést az intézmény vezetője. Az elmúlt évekhez képest azonban csökkent a céges rendezvények, illetve a konferen-

ciák száma. Majer Tamás úgy véli, hogy a Magyar Kupa férfi kézilabda négyes döntője több okból is sikeresnek mondható. Egyrészt telt-házás, színvonalas mérkőzéseket láthattak a televízió nézők, illetve a füredi kézilabdacsapat történelmet írt, hiszen a harmadik helyet szerezte meg, ezáltal kiérdemelve a KEK-ben való indulás jogát.

– A szeptemberi nemzetközi kézilabdatorna pedig felért egy kis Bajnokok

Ligájával, hiszen valódi sztár csapatokat ünnepelt a közönség. Ráadásul a színvonalas találkozókat a televízió is közvetítette. Ennek a tornának is nagy hagyományai vannak, így minden bizonnyal jövőre is megrendezzzük.

Az intézmény az év egyes időszakaiban pénzügyi, gazdasági nehézségekkel küzd. A működésben anyagi stabilitást a tavaszi és a nyári hónapok jelentik. Minden évben fokozatosan növekszik a bevétel, de ezzel együtt a kiadási oldal

is. Folyamatos versenyfutásban vannak, de igyekeznek rentábilissá tenni a költségvetést. A gazdasági válság szele megcsapta a Konferencia Központot is, hiszen voltak olyan rendezvények, melyeket lemondtak a szervezők.

– Terveink között szerepel, hogy jövőre még több és jobb kondíciójú terembérleti szerződést kössünk. Ezáltal nagyobb bevételre tegyünk szert, a költségeinket pedig csökkentjük.

Szendi Péter

Győzelem idegenben

Összesítve 16:4-re nyertek a balatonfürediek Germeringben a testvérvárosi foci tornán. Minden csütörtökön edzünk, ezért ez a jó eredmény, idézte dr. Bóka Istvánt a helyi újság, amelyben a vendéglátó németek megjegyezték, hogy összjátékukkal nem volt semmi baj, egyszerűen a magyarok kapuja volt túl kicsi. Először 5:2-re nyertek a fürediek a germeringiek városi csapata ellen, akik között Haas polgármester is játszott. Majd legyőzték a többi ellenfelet, a túzóltók és a germeringi és az unterpaffenhofeni seniorok csapatát is. A mérkőzéseket az ötfős csapatok kétszer 9 perces félidőkkel játszották, visszavágó Balatonfüreden májusban vagy szeptemberben lesz.

A fürediek a foci-tornát követően lerótták kegyeletüket a nemrég elhunyt Rudy Bay, néhai germeringi polgármester sírjánál

FELHÍVÁS

A Balatonfüred Város Önkormányzata által 1996-ban alapított „Balatonfüred Sportjáért” kitüntetését 2011-ben is át kívánjuk adni egy aktív sportoló és egy sportszervező (edző) részére.

A Polgármesteri Hivatal Művelődési, Oktatási, Sport és Idegenforgalmi Osztálya december 20-ig várja a javaslatokat, melyet a Humán Erőforrás Bizottság elé tár véleményezés céljából. A Bizottság által kialakított javaslatok után a döntést a képviselő-testület hozza majd meg januári ülésén.

A rendelet szerint kitüntetés annak a személynek vagy csapatnak adományozható, aki:
– sportirányú tevékenységét huzamos időn keresztül, magas színvonalon látja el,
– eredményét, helyezését egymást követően többször is eléri, illetve megtartja,
– a városnak országos, nemzetközi hírnevet szerez,
– a nemzeti bajnokságban rangos helyet foglal el,
– edző, ill. testnevelő esetében kimutatható, hogy az elért helyezés a magas színvonalú szakmai munka eredménye.

A sportkitüntetéseket 2011. február 12-én, a sportolók tiszteletére rendezendő ünnepségen kívánjuk átadni.

Balatonfüred Város Önkormányzata

Csinnadratta nélkül

Nagy felhajtás nélkül, de továbbra is aktívan készülnek a füredi fiatalok a különféle teniszversenyekre. Gálfi Dalma idén is szép sikereket ért el.

– Az egyesület két leg-eredményesebb teniszezője Bujdosó Bence és Gálfi Dalma. Bence ebben az évben kicsit megtorpant, de Dalma országos bajnoki címeivel és nemzetközi ered-

ben kétszer állhatott a dobogó második fokára és kétszer lett harmadik. A nemzetközi ranglistán szépen gyűjtögette a pontokat, amelyekkel a 12 éves versenyző a tizennégy évesek európai ranglistáján a legjobb száz között szerepel. A magyar tizennégy éves ranglistán pedig az első három között várható. Dalma a hazai versenyeken idén kevesebbet szerepelt,

nál kicsit gyengébben sikeredt, de a kemény, kitaró munka, előbb-utóbb hozza gyümölcsét. A jövő évben Bencét a magyar ranglista tíz legjobbjához várja Gálfi Tamás.

– Sajnos több fiatal is abbahagyta a versenyszerű teniszt, mivel ez a sportág egyre kevesebb anyagi támogatást kap, így a finanszírozása a szülőkre hárul. Továbbra is

Gálfi Dalma idén nyolc európai tornán ért el kítúnó eredményt. Szép sportkarrier elé néz a még csak 12 éves füredi teniszező

ményeivel kárpótolt bennünket – ad rövid helyzet-elmélet Gálfi Tamás, a fiatalok edzője. Dalma nyolc európai tornán vett részt. Ezekben a versenyeken két tornagyőzelmet szerzett párosban, egyéni-

de így is háromszoros országos bajnok és Tavasz Tízek Bajnoka címmel büszkélkedhet. Ezen kívül az összes első kategóriás országos versenyt megnyerte. Bencének az idei év a várt-

megfelelő körülmények között készülhetnek a fiatalok. A tél nem lehet akadály, hiszen fűtött sátorban, ideális pályán teniszezhetünk – zárja a beszélgetést Gálfi Tamás.

Szendi

A szemüveg is lehet ajándék!
Lepje meg magát, vagy szeretteit egy új szemüveggel!

WAVE
VARILUX
Phylo

– Progresszív szemüveglencsék ünnepi akciója csak **MOST**, akár **40.000 Ft** megtakarítás!
– Fényre sötétedő, felületkezelt szemüveglencsék már **6.500 Ft-ért!**

-30%

Füred Optika
Balatonfüred, Ady Endre u. 45.
Telefon: 87/480-737

Az akció december 1-31-ig, illetve a készlet erejéig érvényes.

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem pályázatot hirdetett

a balatonfüredi Hotel UNI (üdülő és vitorlaskikötő) bérbeadására

20 évre, a bérleti szerződés megkötésétől kezdődően
2031. március 31-ig terjedő időtartamra.
A pályázati felhívás megtekinthető a www.bme.hu honlapon, a pályázati felhívások menüpontban.

Kazáncsere és hőszigetelés pályázati forrásból

Társaságunk az Új Magyarország Fejlesztési Terv, Környezet és Energia Operatív programjának 5.3.0/B pályázatán sikeresen pályázott egy 23.525.206 Ft összértékű projekttel, amelynek keretében megvalósul a PROBIO Zrt. központi épület eddigi gázkazánjának kiváltása biomassza üzemelésű kazánra (melynek alapanyagát a szelektív hulladékgyűjtés során és saját tevékenységünkönkből nyerjük), valamint hőszigeteléssel látjuk el irodaházunkat.

A vissza nem térítendő állami támogatás értéke 9.410.082 Ft.
A közreműködő szervezet az Energia Központ Nonprofit Kft.

A beruházás eredményeként nagyrészt megújuló energiahordozó felhasználására térünk át a fűtésnél, másrészt milliós nagyságrendű megtakarítás prognosztizálható a gáz - mint eddigi energiahordozó kiváltásával - egyéb előnyök mellett.

Újévi koncert a Vaszary Villában
2011. január 1. 16:00

Koncertet ad a Grazioso Budapest vonósnégyes.
Műsoron Mozart, Haydn és Weiner Leó művek.

Anna Grand Exkluzív bérlet 2010/2011

2011. január 15. szombat 19.00
Daniel Keyes:
Virágot Algernonnak
- kísérlet két részben -

2011. február 26. szombat 19.00
Eisemann Mihály -
Zágon István -
Somogyi Gyula:
Fekete Péter
- operett bohózat -

2011. március 20. vasárnap 17.00
Paul Portner: Hajmeresztő
- bűnügyi társasjáték -
(bérleten kívüli előadás, a bérletesek számára kedvezménytel)

2011. április 16. szombat 19.00
Anthony Shaffer:
Mesterdetektív
- bűnügyi színjáték -

I. helyár bérlet: 20.000,- jegyár: 4.000,-
II. helyár bérlet: 18.000,- jegyár: 3.500,-
III. helyár bérlet: 15.000,- jegyár: 3.000,-

Anna Grand Hotel, Balatonfüred, Gyógy tér 1. Tel.: 87/581-200
Pannon Várszínház Jegyiroda (8200 Veszprém, Rákóczi u. 5. - 88/563-200, 30/396-3398)
Balaton Szabadidő és Konferencia Központ (8230 Balatonfüred, Horváth M. u.)

SZÍNHÁZ BALATONFÜREDEN
a Pannon Várszínház bérletsorozata 2010/2011

Jókai Mór:
A KÖSZÍVŰ EMBER FIAI
- játék zenével -
Főszerepben: Kubik Anna, Gazdag Tibor
Tommy Steele - Arthur Freed - Betty Comden -
Adolph Green - Nacio Herb Brown:
ÉNEK AZ ESŐBEN
- musical -
Főszerepben: Zayzon Csaba, Egyed Brigitta

Carlo Goldoni:
KÉT ÚR SZOLGÁJA
- komédia -
Főszerepben: Egyed Brigitta

OMEGA:
ÉGI VÁNDOR
- musical - **Ősbemutató** -
Főszerepben: Stefancsik Annamária, Zayzon Csaba

Fenyő Miklós-Tasnádi István:
ARANYCSAPAT
- musical -
Főszerepben: Szacsavay László
(A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk!)

A bérlet ára:
Felnőtt bérlet: 8.500 Ft
Nyugdíjasoknak és diákoknak: 5.500 Ft

A jegy ára:
Felnőtt: 2.900 Ft
Nyugdíjasok és diák: 2.200 Ft

Bérletek válthatók:
a Balaton Szabadidő és Konferencia Központban (8230 Balatonfüred, Horváth Mihály u.)
és a Pannon Várszínház Jegyirodájában
(8200 Veszprém, Rákóczi u. 5., Tel.:88/563-200, 30/396-33-98)